No. 2510 Zaterdag 27 Februari 1932. 49ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie San Mateo, Tel. 413.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Frater PETRUS INNOCENTIUS VERRIET,

van de Orde der Predikheeren, door de Genade Gods en de Gunst van den Apostolischen Stoel, Titulair Bisschop van Eleutherna en Apostolisch Vicaris van Curaçao.

Aan de Geestelijkheid en de Geloovigen va zijn Vicariaat. Zaligheid in den Heer.

Bem le geloovigen, het is de eerste maal, sinds wij in onze H. Wijding de vol d van het H. Priesterschap mochten ontvangen, dat wij het woord tot U mogen richten.

Gods genade heeft ons uitverkoren. Met de hulp van Gods genade hopen wij te zijn een waar herder Uwer zielen, die Uwe geestelijke en tijdelijke belangen zal ter harte nemen, als waren zij onze eigen belangen.

In ons schrijven, waarin wij U onze benoeming mededeelden, hebben wij een ernstig beroep gedaan op Uw aller goeden wil; en wij, die U kennen en beminnen, zijn er innig van overtuigd, dat U ons den steun van Uwen goeden wil en trouwe medewerking niet zal onthouden.

Beminde Broeders in Christus, laten wij van begin af aan gemeenschappelijk onze schouders zetten onder het groote en schoone en edele werk van de godsdienstige en maatschappelijke verheffing van ons volk.

Wij hebben als devies gekozen: „Pax justitiae et honor pietatis" „De vrede der rechtvaardigheid en de heerlijkheid der godsvrucht." Omdat wij daarin 't best geheel ons streven, ons levensprogram meenden te zien uitgedrukt.

Godsdienstige en maatschappelijke verheffing moeten hand in hand gaan. Zij moeten samensmelten tot een harmonisch geheel. Wat zou 't den mensch baten, zich een betere maatschappelijke positie te verschaffen, als dit zou geschieden ten kosten van zijn godsdienstig leven! De vrede der rechtvaardigheid, dat is de sociale rechtvaardigheid, waarnaar de geheele wereld verlangt, en die den eenig waren grondslag vormt om er den wereldvrede blijvend op te grondvesten, is slechts gewaarborgd bij een diep godsdienstig leven. Schoon is de kroon der rechtvaardigheid, maar schooner en waardevoller is de kroon der godsvrucht, de kroon van een godsdienstig leven.

Zijne Heiligheid de Paus heeft 't pas nog betreurd, en verschillende Bisschoppen hebben 't openlijk verklaard, dat de staatslieden van thans confereeren en praten, om met onderling overleg te komen tot den wereldvrede, tot de eindelijke oplossing van de algemeen heerschende malaise, maar dat zij daarbij God niet durven noemen, God uit 't oog verliezen, en hun doel trachten te bereiken zonder God.

Dwazen die zij zijn! Want hoe zal er vrede en geluk kunnen heerschen, als God, de Gever van alle goed, de bewerker en de beminnaar van den vrede, van Wien alle heilige verlangens, gerechte oordeelen en rechtvaardige werken uitgaan, uit het oog verloren wordt!

Wat van de volken geldt in hun geheel, geldt evenzeer van ieder mensch in het bijzonder.

Onze geëerbiedigde Koningin heeft 't pas nog zoo schoon in hare Kerstboodschap gezegd, dat het godsdienstig leven de eenig ware grondslag is van het geluk.

En daarom kunnen wij streven naar verbetering van onze maatschappelijke positie, naar hervorming op maatschappelijk gebied, dat is alle goed en prijzenswaardig, — en wij zullen dat streven steunen en aanmoedigen en bevorderen met alle kracht die in ons is. Maar, beminde Broeders in Christus, eerst moeten wij ons zelf hervormen en verbeteren, en trachten te worden wat God van ons verlangt, en met alle reden mag verwachten, namelijk, goede, degelijke katholieken, die met eerbied ons hoofd buigen voor Gods Heiligen Wil, — die God erkennen, aanbidden en beminnen, — erkennen als onzen oppersten Heer en Meester, beminnen als ons opperste goed, de al omvattende liefde. Gods Wil en Gods Wet moeten ons boven alles gaan; Gods Heiligen Wil volbrengen ons allereerste streven zijn.

Voor hen die God beminnen, strekt alles tot heil en geluk.

Geen tijd, die meer geschikt is, om ons Godsdienstig leven te helpen verdiepen en versterken, dan de heilige vastentijd, waarin Gods genade rijker stroomt, en wij beter beseffen, wat God voor ons gedaan en hoezeer Hij ons bemind heeft.

Wij kunnen ons nooit genoeg doordringen van de waarde, de grootheid en den rijkdom van ons H. Geloof. God heeft ons geroepen uit zoovele duizenden en millioenen, die God niet kennen noch beminnen, — geroepen tot het éene ware geloof, en door het H. Doopsel gemaakt tot kinderen van de éene ware Moederkerk.

Waaraan, bem. Gel., hebben wij deze roeping te danken?

Hebben wij ze verdiend, of zijn wij zooveel beter dan de anderen?

Wij allen weten maar al te goed, dat het geloof is en blijft een vrijwillige gave van God, die wij geen van allen kunnen verdienen. Zijn wij dan zooveel beter? Och, mijne dierbare Broeders in Christus, God weet, hoevelen van die millioenen heidenen, die God niet kennen, zouden heiligen geworden zijn, hadden zij slechts een deel der genaden ontvangen, die ons ten deel gevallen zijn! En wij, met zooveel genaden, die wij dagelijks ontvangen en die voortdurend ter onzer beschikking staan, blijven slechts arme zondaars, die den Goeden God maar al te dikwijls beleedigen.

Waarom dan heeft God ons geroepen, en zoovele anderen niet?

Hier staan wij voor een geheim van Gods liefde ten opzichte van ons. Gods liefde en barmhartigheid hebben ons getrokken.

En wij kunnen niet anders dan met den profeet uitroepen:

In eeuwigheid zullen wij bezingen de barmhartigheden van God", die ons geroepen heeft tot het ware geloof en in dat geloof met een schat van hemelsche weldaden blijft overladen.

Wel moet een groot en diep gevoel van dankbaarheid ons hart overstroomen, bij de overweging dezer waarheid. — een dankbaarheid, die zich niet slechts uit in woorden, maar in daden, in een ijverig streven om te leven volgens dat geloof. Dat is onze eerste en voornaamste plicht; — want dankbaarheid voor een weldaad, openbaart zich in het goed gebruik dier weldaad.

Een gevoel van dankbaarheid, maar tevens van diepe nederigheid. Want maar al te goed weten wij, dat ons leven lang niet altijd is, wat God van ons verlangt, en lang niet altijd beantwoordt aan zooveel genaden, waarmede de Goede God ons overladen heeft en maar steeds door blijft overladen.

Wij zijn zoo rijk in ons geloof, en hoe armzalig is dikwijls niet ons leven. Als wij maar eenigzins zouden beseffen, wat het zeggen wil: Katholiek te zijn, kind der Katholieke Kerk, kind van God, dan zouden wij vanzelf er naar streven om te leven volgens ons geloof, — om dat geloof, dat in het H. Doopsel in onze harten is gestort, in daden van christelijke deugd om te zetten.

Maar nog een andere plicht brengt dit geloof met zich mee, namelijk een plicht van apostolaat.

Wie veel ontvangen heeft, van hem zal veel gevraagd worden. En als wij dan den rijkdom van ons geloof aanschouwen, en den rijkdom van troost en geluk die dat geloof ons schenkt, moet dan niet in ons het verlangen geboren worden, ons ook anderen van dien rijkdom mee te deelen?

Meer dan ooit is deze plicht van apostolaat noodig in onzen tijd, nu wij de wereld overstroomd zien door een zee van lichamelijke en geestelijke ellende,- nu meer dan ooit God beleedigd, vervolgd wordt in zijn Kerk en in haar bedienaren, Gods geboden met voeten worden getreden en Gods heiligen wetten geminacht. Wat moet er van deze wereld terecht komen, als wij, die leven door de volheid van ons geloof en in dat geloof ons gelukkig gevoelen, ze niet de reddende hand toesteken?

En dan denken wij natuurlijk op de eerste plaats aan de velen onder ons volk, die nog steeds niet voldoende hun christelijke plicht begrijpen, en in een zondig en wereldsch leven den schat van hun H. Geloof verspillen en vergooien.

Ten opzichte van hen allen, herhalen wij dat liefdevolle woord van onze Goddelijke Zaligmaker: „Misereor super turbam. Ik heb medelijden met de schare!" en mogen wij niet ophouden te bidden: Heer, heb met hen allen medelijden, en trek hen allen tot Uw H. Hart!

Wij denken op een heel bijzondere wijze aan onze Katholieke jeugd, die aan haar lot overgelaten, te midden van de gevaren van dezen tijd, steeds meer en meer zal afdwalen. Ik doe een beroep op U allen, die van goeden wil zijt, om U met ons en onder onze leiding te geven aan het schoone en edele, en tevens zoo noodzakelijke werk van de organisatie onzer katholieke jeugd. Denk niet, dat de tijd daaraan besteed, verloren is. Want, wat gij den minste der mijnen zult gedaan hebben, dat hebt gij aan Mij gedaan," zegt Christus.

Ten slotte denken wij aan de zondige wereld, die door de zucht naar vermaak en zingenot verdwaasd, zich meer en meer van God afwendt, steeds meer en meer voortholt op den weg van totalen ondergang.

Maar om anderen deelachtig te maken aan den rijkdom van ons H. Geloof, moeten wij zelf er eerst diep van doordrongen zijn.

Een van de schoone deugden, die ons volk sieren, is zijn humaniteit. Steeds werd ons volk bereid gevonden, om de helpende hand te bieden aan die hulp noodig hadden.

Welnu, bem. Gel. gij allen weet het, hoe onze H. Vader de Paus, bij de aanschouwing van de ellende, waarin de hedendaagsche wereld ligt ondergedompeld, kort geleden geheel de Katholieke wereld, ook U, heeft opgeroepen tot een kruistocht van naastenliefde. De H. Vader vraagt Uw aalmoes van naastenliefde, niet alleen een stoffelijke aalmoes voor de velen die gebrek lijden, maar vooral ook uw geestelijke aalmoes, de aalmoes van uw gebed, uw offer en uw voorbeeld, voor de velen die zonder uw hulp, onherroepelijk verloren en ten onder gaan in de zee van ellende. Wijs dit beroep van ons aller gemeenschappelijken Vader, die beter dan wie ook, de nooden der wereld kent, niet af.

Wat is er schooner dan anderen gelukkig te maken, — dan anderen deelachtig te maken aan het geluk, dat ons door Gods liefde en barmhartigheid ten deel viel. Wanneer ik binnen korten tijd in Uw midden zal zijn teruggekeerd, en wij het werk van de organisatie onzer katholieke jeugd zullen ter hand nemen, dan hopen wij niet te vergeefs een beroep te doen op Uw aller trouwe medewerking.

Katholiek zijn beteekent, vooral in dezen tijd, apostel zijn. Dit Apostolaat, waartoe de adel van ons geloof ons allen verplicht, kunnen wij uitoefenen, door ons woord, door de pers, maar vooral door ons voorbeeld, door ons gebed en door ons offer.

Vooral in dezen H. Vastentijd, nu de sluizen van Gods barmhartigheid wijd voor ons allen open staan, en wij meer dan ooit gedenken en beter dan ooit beseffen wat God voor ons gedaan heeft en nog steeds blijft doen, nu gevoelen Wij Ons meer dan ooit geroepen, om met Gods genade mede te werken aan de heiliging van ons zelf, aan de verbetering van ons leven, maar ook aan de verbetering en heiliging van anderen, — vooral van zoovele zwakke broeders. die zoo goed als wij, door Gods genade geroepen zijn tot het rijk van licht en vrede en geluk, — die zoo goed als wij door Christus' H. Bloed zijn vrijgekocht, en die onze hulp zoo zeer noodig hebben.

O, hoe geheel anders, hoeveel beter en gelukkiger zou de wereld zijn, als alle menschen van goeden wil waren, of als allen die van goeden wil zijn, dezen zouden omzetten in daden van echt christelijk leven en christelijke naastenliefde. Laten wij eendrachtig samenwerken en de handen in elkaar slaan, om het rijk van Christus, dat is het rijk van vrede, liefde en rechtvaardigheid zich meer en meer uitbreide, vooral onder onze dierbare bevolking van Curaçao.

Wij hebben op den dag onzer heilige wijding op heel bijzondere wijze aan U gedacht, en Gods bijzonderen zegen afgesmeekt over ons werk, over ons Vicariaat, onze priesters en religieuzen, en ons zoo dierbaar volk. En als onderpand onzer liefde en toegenegenheid hebben wij U onzen bisschoppelijken zegen gezonden.

Mijne beminde Broeders in Christus, bidt gij voor Ons, vooral in dezen Vastentijd, bidt voor Uwe priesters, die geen ander verlangen kennen, dan Uw geluk. Bidt voor al Uwe geestelijke en wereldlijke overheden. Bidt op een heel bijzondere wijze voor Zijne Heiligheid den Paus, wiens hart bloedt en schreit bij de aanschouwing van de lichamelijke en geestelijke ellende, waarin de wereld thans ligt ondergedompeld, en van de zoo treurige vervolging, waaraan in zoo vele landen, de Kerk van Christus en haar bedienaren en volgelingen zijn blootgesteld. Bidt ook voor Hare Majesteit, onze geëerbiedigde Koningin, en Hoogstderzelver Koninklijk Huis, opdat zij, met behulp van Gods genade, langs den weg van waren christenzin, haar volk moge leiden tot steeds hoogere welvaart en hooger geluk.

En zal dit ons schrijven worden voorgelezen in alle kerken en openbare Kapellen van Ons Vicariaat op den eersten Zondag na ontvangst:

Gegeven te Venray op den feestdag van Paulus' Bekeering 25 Januari 1932.

† Frater PETRUS INNOCENTIUS

Ap. Vic. v. Curaçao.

De Begrooting 1933.

Verschenen is de Jaarlijksche Begrooting die natuurlijk staat in het teeken der malaise.

Z. E. de Gouverneur zegt ervan in zijn memorie van toelichting:

Bij het opmaken van de begrooting voor het komend dienstjaar heeft ongeteekende er naar gestreefd, zooveel mogelijk soberheid te betrachten ten einde een aanvang te kunnen maken met het terugbetalen der kasvoorschotten.

Daarom heeft hij afgezien van het op de begrooting brengen van posten voor bouwwerken, die feitelijk geen uitstel gedoogen en reeds op het bouwplan voor uitvoering waren voorgedragen.

Om dezelfde reden zijn de gewone diensten sober gehouden. Alleen voor de noodzakelijkste uitgaven vraagt ondergeteekende kredieten aan.

De Gezondheidsdienst heeft eene uitbreiding gekregen door de maatregelen genomen ten behoeve van de hygiene bij den levensmiddelenverkoop.

De Watervoorzieningsdienst verzekert nu de beschikbaarstelling van drinkwater op Curaçao en Aruba.

Tegenover de kosten, die deze uitbreiding medebrengt, staan ontvangsten.

De raming der middelen is voorzichtigheidshalve gehouden beneden het gemiddelde der opbrengst over de voorafgaande drie jaren. Van dezen regel is alleen afgeweken voor wat betreft de middelen „accijns op gedistilleerd" en „inkomstenbelasting"

De in Juni 1931 door den Raad gevoteerde verhooging van eenige middelen heeft voor het dienstjaar 1931 niet het gunstige resultaat gehad, dat er van kon worden verwacht. Daar echter de genomen maatregel voor de ontvangsten van het jaar 1933 gedurende de volle twaaf maanden effect zal sorteeren, meent ondergeteekende uit het middel „accijns op gedistilleerd" de geraamde opbrengst te mogen verwachten. Bij de raming is rekening gehouden met eene mogelijke vermindering van gebruik van gedistilleerd en met eene vermindering van den afzet in het buitenland van hier reeds vrijgemaakt accijnsgoed. De verwachte opbrengst is ongeveer f 200 000. — minder gesteld dan deze in 1931 volgens eene sobere raming, zou hebben opgebracht indien de verhooging over het geheele jaar haar invloed had doen gelden.

Wat de „inkomstenbelasting" betreft, staat nu reeds vrijwel vast, dat zij meer zal opbrengen dan het gemiddelde der opbrengst over de voorafgaande drie jaren.

Bij enkele artikelen lezen we de volgende toelichting:

Artikel 23c. De voorgestelde extrauitkeering wordt aangevraagd, teneinde het Vicariaat tegemoet te komen in de kosten der uitbreiding van de R. K. Bijzondere Meisjesschool op Pietermaai en van St. Vincentiusschool aan de Overzijde, beide te Willemstad.

De R. K. Meisjesschool op Pietermaai telde in 1931 en vorige jaren meer dan 600 leerlingen. Bij de overname der school op 1 Januari 1932 door de Zusters van Schijndel is zij in twee scholen gesplitst, eene voor uitgebreid lager onderwijs en eene voor gewoon lager onderwijs. Deze splitsing, die een einde maakt aan een sedert eenige jaren aan die school bestaanden ongewenschten toestand, zal het onderwijs zeer ten goede komen, doch bracht noodzakelijkheid van uitbreiding der schoolruimte met zich.

Door het Vicariaat moet in 1931 met het oog op de voorgenomen splitsing der scholen en ter voorziening in het bestaande tekort aan ruimte in afwachting van het ontvangen eener bouwsubsidie, reeds tot den bouw van drie klasselokalen worden overgegaan.

In het voorgestelde krediet is opgenomen een bedrag van f 15 000,— teneinde aan het Vicariaat in de kosvan den bouw dezer drie klasselokalen tegemoet te komen. Dit bedrag is, in overeenstemming met de bij vorige gelegenheden voor den bouw van klasselokalen voor Bijzondere R. K. Scholen op Pietermaai aan het Vicariaat uitgekeerde bouwsusidie, op f 5 000 — per lokaal gesteld, daar, ofschoon de normale bouwkosten gedaald zijn, de bodemgesteldheid ter plaatse eene kostbaardere fundeering vereischt.

De resteerende f 8 000,— van het gevraagde krediet zullen gebruikt worden voor tegemoetkoming in de kosten van de uitbreiding der St. Vincentiusschool aan de Overzijde te Willemstad.

Deze school telde in 1931 een gemiddeld aantal schoolgaande kinderen van 470. Bij den aanvang van 1932 werd de school bezocht door 561 leerlingen. Teneinde in het tekort aan plaatsruimte te voorzien, werd onder de veranda der school een noodklas opgericht, die echter zoovele nadeelen

heeft, dat zij niet lang dienst mag doen. Het is te voorzien, dat bij den aanvang van het schooljaar 1933 het aantal leerlingen nog zal toenemen, om welke reden het Vicariaat er in 1932 reeds toe over zal gaan, het schoolgebouw met 2 lokalen uit te breiden.

Aan de uitkeeringen zullen dezelfde voorwaarden verbonden worden als reeds bij soortgelijke gelegenheden zijn gesteld, waardoor het Gouvernement rechten verkrijgt op de met gouvernementssteun opgerichte lokalen.

Artikel 23I. De Zusters, welke aan de R. K. Bijzondere school te Simpsonsbaai les geven, bleven daar gedurende de week wonen. Om plaatselijke omstandigheden te Simpsonsbaai, acht het Vicariaat het gewenscht, dat de Zusters daar niet langer des nachts vertoeven, zoodat zij thans elken dag van Philipsburg uit per auto heen en weer. Ondergeteekende acht de voortzetting van het door het Vicariaat te Simpsonsbaai sedert jaren verricht opvoedingswerk van zoodanig belang, dat hij van oordeel is, dat dit door eene tegemoetkoming in de un verhoogde kosten dient te worden gesteund.

Artikel 44. Op dit artikel is aanmerkelijk meer moeten worden uitgegeven dan geraamd, omdat overwegend meer gehuwd personeel voor de politie werd uitgezonden dan waarop bij de raming was gerekend. Deze uitzending van gehuwden bracht ook verder mee, dat de terugzending van een gedeelte der politie, wegens inkrimping van uitgaven in den loop van 1931, kostbaarder was dan het geval zou zijn geweest, indien meer ongehuwden waren teruggezonden. Mede leidde tot overschrijding van dit artikel de uitkeering van afkoopsommen wegens vervroegde beëindiging van diverse dienstverbanden.

Artikel 102. Door de uitspraak van het vonnis van het Hof van Justitie in hooger beroep tegen eene beslissing van den Kantonrechter op Curaçao in zake de verdeeling van gelden, voortkomende uit de fidei-commissaire erfstelling van A. L. de Lanoy en zijne echtgenoote, is eene verdeeling van den boedel door het vonnis in eerste instantie in uitzicht gesteld, voorloopig niet mogelijk. Teneinde te voorkomen, dat later op één begrooting de volle hoofdsom en de interesten ervan zullen moeten worden aangevraagd ter uitkeering aan de genoemde erfgenamen, stelt ondergeteekende voor, een fonds te vormen uit jaarlijks op de begrooting aan te vragen bedragen.

Artikel 104. Zooals den Raad bekend is, neemt ondergeteekende aan, dat in 1933 de middelen voldoende zullen opbrengen om op de genoten kasvoorschotten f. 1 000 000,— af te lossen.

Tot zoover de toelichting.

Toch is deze begrooting nog geraamd op een klein millioen (f. 983, 984,—) meer als was toegestaan voor 1932. (f. 6,291,840,—)

Dit meerdere komt op rekening van de afdeeling *Binnenlandsch Bestuur*, in 't bijzonder het onderwijs (f 52,348,—) de afdeeling *Justitie* (f. 8,040,—) de afdeeling *Financien*, vooral om de aflossing en de rente van opgenomen kasgelden (f. 1,014,305,—) en *Openbare Gezondheidsdienst* (f. 62,870,—)

Mindere uitgaven hebben de *Gouvernementssecretarie* (f. 8,932,—) en *Openbare Werken* (f. 144,647,—)

Een zeer dure post op onze begrooting blijft steeds onze politieorganisatie, die, met een kleine overschrijding van het toegestane in 1932, voor het komende jaar een achtste part van onze begrooting vraagt n. l. 892,770,—; wat meer is als onze geheele onderwijsbegrooting welke f. 823,237,— bedraagt.

JAARVERSLAG

van de

Vereeniging „APOSTOLAAT TER ZEE"

Afdeeling Curaçao.

Vergadering van 22 Februari 1932.

Het is een groote eer voor het bestuur verslag uit te brengen over het afgeloopen vereenigingsjaar.

Een verblijdend feit is het voor ons hierbij te kunnen mededeelen, dat wij bijna in alle opzichten vooruit zijn gegaan.

Een woord van dank mag hier niet achterwege blijven aan al degenen, die ons op de eene of andere wijze steun hebben verleend.

Een heugelijke gebeurtenis heeft plaats gehad in de maand November van ons verslagjaar en wel de benoeming van den Weleerw. Pater Verriet, onze Geestelijke Adviseur tot Apostolisch Vicaris van Curacao.

De benoeming van Mgr. Verriet tot de hoogste kerkelijke autoriteit in dit gebiedsdeel zal het Apostolaat ter Zee zeker ten goede komen.

In de bestuursvergadering van den 16n Febr. 1931 werd besloten Zijne Excellentie B. W. T. van Slobbe, Gouverneur van Curaçao het bescherm heerschap van onze afdeeling aan te bieden. Het doet ons genoegen dat Z. Exc. deze benoeming wel heeft willen aanvaarden, waarvoor wij Zijne Exc. hierbij nogmaals onzen beleefden dank betuigen.

Het bestuur, dat eerst uit 5 leden en een Geestelijke Adviseur bestond is in de algemeene vergadering van den 10n. Juni 1931 met 2 leden uitgebreid, n.l. een 2den Secretaris en den Geestelijke Adviseur die eerst geen bestuurslid was, maar sindsdien bij besluit der algemeene vergadering, als lid werd toegelaten.

De functie's van onze Voorzitter, de heer Veltman, die medio 1930 met verlof naar Holland vertrok, werden waargenomen door den heer van den Eeden, Ondervoorzitter der vereeniging.

Een van zijn eerste streven was de oprichting van een ZEEMANSHUIS. Genoemd bestuurslid heeft tijd noch moeite gespaard om zijn plan te verwezenlijken, en wij moeten hierbij constateeren, dat de oprichting van ons zeemanshuis voor het grootste gedeelte te danken is aan de activiteit en volharding van den heer van den Eeden.

Na verschillende vergaderingen gehouden te hebben, en bijgestaan door de degelijke en gezonde adviezen van Mgr. Verriet, heeft het bestuur besloten naar middelen te zien om te komen tot de oprichting van een zeemanshuis.

Hiervoor hebben de Voorzitter, de Penningmeester en de 1ste Secretaris zich bereid verklaard een leening bij derden te sluiten, ten einde het bestuur in de gelegenheid te stellen de uitgaven voor de inrichting te kunnen bekostigen.

Het kan zijn nut hebben den leden mede te deelen, dat de laatste termijn van betaling van bedoelde leening in het begin van 1932 heeft plaats gehad.

Op 11 April 1931 is dit TEHUIS voor zeelieden, zonder onderscheid van rang en gezindte officieel opengesteld.

Zijne Exc. den Gouverneur was wegens een vroegere afspraak verhinderd ons Tehuis te openen. De Hoogedelgestrenge Heer H. SCHOTBORGH, Administrateur van financien alhier, die zoo welwillend was dit te doen, heeft in zijn openingsrede voldoende bewezen welke groote behoeften er in Willemstad zijn voor zulk een instelling.

Alle begin is moeilijk. Dit ondervonden wij ook met onze zeemansclub. Het bestuur had met vele bezwaren te kampen om de zaak in goede gang te houden. Vooral de financieele moeilijkheden, die zoo'n onderneming met zich brengt, baarden zorg, maar dank aan de toewijding en volharding van het bestuur, kunnen wij thans mededeelen, dat de zaak ondanks de moeilijke tijden, die wij thans meemaken, bevredigend loopt.

De zeelieden, die onze club bezoeken, hebben meermalen hunne tevredenheid uitgesproken over de inrichting en de bediening.

Gedurende het verslagjaar werden 19 bestuurs- en 2 algemeene vergaderingen gehouden.

Een kort overzicht van de belangrijkste onderwerpen in den loop van het jaar behandeld volgt hieronder.

Vergunning voor het houden van een serie van 6 geldloterijen is door het bestuur aan het gouvernement gevraagd en gekregen.

Een jaarlijksche subsidie uit 'sLands kas van f 1 000.— is ook toegekend aan de vereeniging, waarvoor wij onzen welgemeenden dank brengen aan het bestuur van Curaçao.

De vereeniging heeft thans 45 boekenkisten, inhoudenden goede lectuur aan boord der alhier binnenkomende schepen gedeponeerd.

De kosten van de gedurende het verslagjaar bestelde boeken bedragen f ± 500.

Dankbaar moeten wij hier melding maken van schenkingen van boeken door Mgr. Verriet, den Eerwaarde Frater Radulphus, den Boekhandel Sluyter, Dr. Polvliet, den heer Jean Dania e. a. en betuigen wij onzen dank aan allen, voor de door hen aan de vereeniging geschonken lectuur.

Het maandblad RECHT DOOR ZEE is geregeld van onze zusterafdeeling te Amsterdam ontvangen en door het bestuur verspreid onder zeelieden en verdere leden van het Apostolaat ter Zee, die belang daarin stellen.

Een nieuw reglement is door het bestuur ontworpen en ingediend bij het Gouvernement, opdat de vereeniging als zedelijk lichaam zou worden erkend. Dit had moeten geschieden in verband met de bovenaangehaalde vergunningen voor het spelen van geldloterijen, de oprichting van het zeemanshuis enz.

Een huishoudelijk reglement is ook samengesteld.

Samen zullen deze twee reglementen eerstdaags in boekvorm verschijnen en voor de leden verkrijgbaar worden gesteld tegen een zeer matige vergoeding.

Gedurende het verslagjaar hebben de heeren L. VELTMAN en C. KRAMER respectievelijk voorzitter en Bibliothecaris ontslag als zoodanig aangevraagd en in hunne plaatsen zijn in de algemeene vergadering van den 16den Juni de heer van den EEDEN en Mevr. van den EEDEN, die zoo welwillend was de functies van bibliothecaris waar te nemen, tijdens afwezigheid van den functionaris, gekozen tot respectievelijk Voorzitter en bibliothecaris. Tot Ondervoorzitter is in dezelfde vergadering de heer C. CASIANO gekozen.

Wij maken van deze gelegenheid gebruik om nogmaals deze 2 bestuursleden, in het bijzonder de heer VELTMAN dank te betuigen voor hetgeen zij voor het Apostolaat ter Zee hebben gedaan.

Het ledental, dat op 31 December 1930, 102 bedroeg is gestegen tot 338 op dienzelfden datum van ons verslagjaar. Eene vermeerdering dus van 226.

Het bestuur heeft steeds gezorgd het verblijf der alhier vertoevende zeelieden aangenaam en gezellig voor hen te maken, door het organiseeren van feest- en muziekavonden, tombola's enz. terwijl aan de Mariniers 4 × een feestontbijt is aangeboden.

De door het bestuur op 28 Augustus 1931 aangekondigden feestavond ter viering van den verjaardag van onze geëerbiedigde Koningin Wilhelmina is een groot succes geweest. Verschillende autoriteiten hebben ons met hunne tegenwoordigheid vereerd, waarvoor wij zeer erkentelijk zijn.

Op 25 December l.l. is door ons een Kerstfeest georganiseerd, dat bijgewoond werd door ongeveer 300 personen.

Een voetbalmatch is in de maand Augustus door het bestuur georganiseerd met medewerking van den Eerw. Frater Directeur van de Sint Vincentiusstichting te Scherpenheuvel tusschen het elftal van het S.S. „Oranje Nassau" van de Kon. Ned. stoomboot Mij. en dat van genoemde stichting.

Voor de zielzorg der alhier verblijvende zeelieden heeft onze Geestl. Adviseur zijn best gedaan.

Om het kerkbezoek van de zeelieden, die in de buitendistricten van het eiland wonen, te bevorderen, heeft het bestuur het zijne gedaan, alhoewel wij hier moeten mededeelen, dat wij tot onze spijt de uitgaven voor verder kunnen bekostigen, aangezien het aantal der zeelieden, die van de aangeboden gelegenheid gebruik maken, zeer gering is. Het bestuur zal naar andere middelen moeten zien om den kerkgang van die zeelieden te vergemakkelijken.

Teneinde een beter beheer over het zeemanshuis te krijgen en ter voorkoming van eventueele loonsverhooging heeft het bestuur aan den tegenwoordigen beheerder 2 kamers van het zeemanshuis afgestaan, die door hem zijn ingericht tot woonkamers.

Eind 1931 hebben wij een noodzakelijke verandering in onze club aangebracht, een gedeelte van de benedenverdieping werd namelijk ingericht voor stokers en matrozen.

Reeds voor de aankomst alhier van den Zeereerw. heer kolonel NOORDMAN, die door de hooge regeering was uitgezonden om middelen te treffen voor de zielzorg der alhier vertoevende R. K. militairen, heeft het bestuur zijn Eerw. zijne diensten aangeboden. Verschillende besprekingen zijn door het bestuur met Kolonel Noordman gevoerd, waarbij wij mogelijkmaals onze medewerking hebben toegezegd.

Het resuultaat was, dat een nieuwe vereeniging in het leven is geroepen „HET R. K. MILITAIRE TEHUIS". Het Apostolaat te Zee, die vóór de oprichting van deze nieuwe vereeniging reeds meerdare malen blijken van belangstelling voor de geestelijke verzorging van genoemde militairen heeft betoond, heeft deze vereeniging allen mogelijken steun verleend.

Een gedeelte van de benedenverdieping van het Zeemanshuis is aan haar onderverhuurd voor de inrichting van het R. K. Militair Tehuis en het andere gedeelte door ons zelf in gebruik genomen.

Dit had moeten geschieden ten einde een eind te maken aan het samenkomen van officieren en minderen op dezelfde verdieping.

Een overzicht van de financieele toestand onzer vereeniging alsmede een balans aantoonende het batig saldo op 1 JANUARI 1932 zal U straks door de Penningmeester worden voorgelezen.

Alvorens ons verslag te beëindigen, zij het ons vergund een beroep te doen op de medewerking van alle leden, zoowel zeelieden als ondersteunende leden, teneinde het ons mogelijk te maken het begonnen werk voort te zetten tot heil van alle zeevarenden, die de Curacaosche haven bezoeken.

H. J. van Eeden. E. J. Rozendal.
Voorzitter 1ste Secretaris.

BERICHTEN

Welkom.

Vrijdag keerde met S.S. Atlas van de Bovenwinden terug, de Hoog Eerw. Pater Provicaris M. J. van den Elzen.

Terug van Cuba.

Nog steeds zijn er tal van Curaçaosche arbeiders op Cuba, indertijd toen op Curaçao de olie nog niet was, voor werk daarheen getrokken. Het Gouvernement heeft indertijd moeite noch kosten gespaard om ze in de goede dagen van Curaçao weer naar hun familie, vrouw en kinderen terug te brengen. Maar velen hadden toen geen zin.

Thans echter komt de Golet Ruth van Manzanillo. Z. E. de Gouverneur heeft daarom een telegram gestuurd aan de Hollandsche Consul te Habana, dat 35 Nederlandsche arbeiders mee kunnen komen.

Onze geldmiddelen in 1931.

Volgens het verslag van de administrateur van Financien zijn er in het afgeloopen jaar opgebracht aan

Belastingen f. 4,805,510
Inkomsten van onderscheiden aard f. 2,423,079

De Raming was respectievelijk f. 4,377,400 en f. 2,324,960.

Voor het jaar 1930 bedroegen de opbrengsten aan

Belastingen f. 5,405,261
Inkomsten van onderscheiden aard f. 2,661,909.

Onze inkomsten over het afgeloopen jaar zijn dus nog eenige honderd duizenden geweest boven de raming.

Deze cijfers bedroegen voor

Belastingen f. 428,110.
Inkomsten van onderscheiden aard f. 98,019.

Mooie cijfers dus in vergelijking met de millioenen te kort in de andere gebiedsdeelen van het Rijk der Nederlanden.

Van de Roetplaag....

Op den 22en September 1931 is door de Koloniale Raad reeds het eindverslag uitgebracht, over de verordening, betreffende het tegengaan van rookverspreiding in het eerste of stadsdistrict, de haven en het Schottegat op Curaçao.

Behoudens eenige bijzonderheden, was de Raad in 't algemeen wel voor aanneming.

Tot nu toe hebben we er verder niets meer van gehoord.

Is deze verordening soms bezig te verhuizen naar het archief van de in behandeling genomen, maar weder ingetrokken stukken?

Intusschen houdt de plaag onverminderd aan.

Eenigen tijd geleden heeft de tandarts DE HASETH niet zonder groote finantieele nadeelen zijn geheel modern ingerichte tandheelkundige kliniek moeten opruimen, en heeft weer een nieuwe opgezet aan de Oostzijde van de haven.

Zoo erg echter als laatst leden Zondagnacht is de roetplaag nog maar zelden geweest. Op de woningen in de richting van het St. Thomascollege en hospitaal is een ware roetregen neergevallen. Personen die dien nacht hun ramen hebben open gehad, hebben geheel van onder- en beddegoed moeten verwisselen, terwijl het water, kamers en gangen met een dikke roetlaag was bedekt.

Naar men ons bij informatie mededeelde moet de schuldige zijn een olietanker van de Islavloot, die Zondag de tank gevuld heeft op Motet.

Reeds Zondagmiddag lag dat schip rustigjes zijn vuile pijp te rooken, en s'nachts schijnt het zijn heele stookgelegenheid schoon geblazen te hebben over het genoemde stadsgedeelte.

Van machineautoriteiten hebben we gehoord, dat slechts een lichtblauwe rook uit de schoorsteen te voorschijn komen mag, en zoo niet, dan ligt dit aan fouten of onoplettendheid bij het machinekamerpersoneel.

We hopen spoedig de nieuwe verordening in het publicatieblad te zien, opdat maatregelen kunnen genomen worden tegen het verder onbewoonbaar maken van Otrobanda.

Studiebeurzen.

De aandacht van belanghebbenden wordt gevestigd op de bekendmaking omtrent Studiebeurzen in Nederland, voorkomende in de Curaçaosche Courant van den 12en Februari 1932.

Lading van Europa naar Curacao en havens via Curacao.

Het agentschap K. N. S. M deelt mede, dat in verband met het SS. „Haarlem" op 24 Februari a.s. van Amsterdam lading van Europa naar Cnracao en havens via Curacao (o.a. Aruba, Bonaire, Maracaibo, Bovenwindsche Eilanden etc.) niet meer per Zuid Pacific Lijn schepen aangebracht zal worden doch per Colon Lijn schepen.

Radiouitzending M. S. „Colombia."

Het MS. „Colombia" der K. N. S. M. zal op de volgende dagen radiomuziek uitzenden:

Woensdag van 12.15 tot 13.30 en van 20.-- tot 21.--
Donderdag van 12.15 tot 13.30 en van 20.-- tot 21.--
Vrijdag van 11.-- tot 12.--
Zaterdag van 11 -- tot 12.--
op golflengte van 250 Meter.

De „Van Galen" naar Shanghai.

Naar de telegrammen mededeelen, gaat deze jager, die indertijd hier vertoefde, naar Shanghai, om daar te waken voor de belangen der Nederlanders.

Ellis & Dania.

Deze firma hoopt op 9 Mrt. haar 65 jarig bestaan te vieren. De Hr. I. P. Dania is dien dag 60 jaar aan de firma verbonden, terwijl de Hr M. Cras daar dan 12½ jaar employe is.

We wenschen deze actieve firma hiermede geluk en veel verdere voorspoed. Evenzoo de jubilarissen.

De gevaren van den weg.

Deze blijven dreigen. Voor zoover ons bekend hebben er weer drie autoongelukken plaats gehad, waarvan twee met persoonlijk letsel.

Deze beide hadden plaats op de weg tusschen Plantersrust en Cas Chiquito, waar schijnbaar de chauffeurs steeds elkander trachten in te halen om het eerst in de stad te komen. Het andere ongeluk vermeldt de La Prensa op de Berg Altena.

Met verlangen verwachten we de spoedige behandeling en het in werking treden der nieuwe politiekeur.

Toeristenschepen.

Deze week verwachten we de *Conde Grande* op 28 Februari in de Caracasbaai en de *Statendam* op 5 Maart in onze haven.

Aankomst- en vertrek der schepen de week van 28 Febr. — 5 Maart.

	Aankomst	van	vertrek	naar
Conde Grande	28	New-York	28	Cristobal
Virgilio	28	Genua	28	Costa del Pac.
Caracas	28	Maracaibo	28	New-York
Trujillo	—	Curaçao	28	La Guaira
Lara	28	New-York	28	Maracaibo
El Libertador	28	Maracaibo-Aruba	29	Aruba-Maracaibo.
Austvangen	29	Paramaribo	29	New-Orleans.
Atlas	1	Curaçao	1	S. Thomas, S. Martin, Saba, S. Eustatius en S. Kitts
Trujillo	1	La Guaira	1	Aruba-Maracaibo
Grunewald	1	Hamburg	2	Mexico
Venezuela	2	Amsterdam	2	P. Limon
Flora	2	New-York	2	Aruba-Maracaibo
Antiochia	2	Hamburg	2	P. Limon & P. Barrios
El Libertador	2	Maracaibo-Aruba	—	Curaçao
Colombia	2	P. Limon	3	Amsterdam
Alemania	—	Curaçao	3	Maracaibo
Claus Horn	3	Cartagena	3	Hamburg
El Libertador	—	Curaçao	3	Maracaibo
Dorelian	3	Liverpool	4	P. Limon
Midas	—	Curaçao	3—5	Kingston-P. au Prince, S. Pedro de M., S. Dom.
Colombie	4	Cristobal	4	Le Havre
Colombo	4	Costa del Pac.	4	Genua
Eupatoria	4	Hamburg	4	Cartagena
Astrea	4	Aruba-Maracaibo	4	New-York
Alemania	4	Maracaibo	—	Curaçao
Statendam	5	New-York	5	Cristobal
Carabobo	5	New-York	5	Maracaibo
Miranda	5	Maracaibo	—	Curaçao
Flandre	5	Cristobal	6	Le Havre

Bioscoopavond Ned Verbond.

We vestigen de aandacht op de in dit blad voorkomende advertentie, van de wetenschappelijke, aardrijkskundige Bioscoopavond der groep Ned. Antillen van het Alg. Ned. Verbond op Woensdagavond 2 Maart in het Theater Ideal.

Het Amerikaansch Marinebezoek.

Donderdagmorgen even na half negen kwam de kleine Amerikaansche Kruiser Hannibal voor onze haven. Uit beleefdheid lieten de olietankers der Isla dit schip voorgaan. In de verte zagen we toen de beide notedoppen van onderzeejagers, die eenigen tijd later binnenkwamen. Kanonschoten werden niet gelost. We vermoeden dat het om deze reden was, dat naar we vernamen, het bezoek niet geheel officieel is.

Naar de Boletin mededeelde kwamen de schepen terug van een wetenschappelijk onderzoek in de Atlantische oceaan. De kruiser met zijn boeien en kabels, leek dan ook meer op een expeditieschip dan op een oorlogsboot.

Des middags 5 uur gaf de Amerikaansche Consul een the, waar alle notabelen bij waren uitgenoodigd en welke zeer druk bezocht was Z. E. de Gouverneur was daar tegenwoordig. Ook de pers was hierbij uitgenoodigd. Onzen dank hiervoor.

Zaterdag vertrekken de schepen weer van hier. Goede reis.

De gebeurtenissen op Aruba.

Van *officieele* zijde ontvingen wij hierover het volgende bericht:

Medio Januari ontving de Gezaghebber van Aruba aanwijzingen, die er op konden duiden, dat eenige vreemdelingen ter plaatse contact hadden opgenomen met revolutionnairen buiten Curaçao, teneinde eenzelfde overval te plegen op Aruba als destijds op Curaçao had plaats gehad. Hoewel de waarheid der aanwijzingen nog moeilijk te controleeren was, werden zij aan eene ernstige beschouwing onderworpen, terwijl veiligheidshalve maatregelen werden genomen, dat bij eventueele gebeurlijkheden kwaadwilligen een voldoend sterke macht tegenover zich zouden vinden; zoo kruiste Hr. Ms. Van Nes vaak in de buurt van Aruba, het detachement mariniers werd eenigszins versterkt, enz. Uit berichten van ingewijden en uit bewegingen der verdachten, bleek meer en meer, dat hier inderdaad sprake was van een opgezette vijandelijke actie tegen het Nederlandsch Gezag, die, hoewel geen hoofdzaak, den kwaadwilligen door middel van brandschatting, roof en desnoods moord, zou moeten helpen aan geld en wapenen.

Steeds werden de gegevens duidelijker en meer gepreciseerd: de recherche haalde het vangnet steeds nauwer toe, totdat het Gezag het tijdstip gunstig achtte voor eene huiszoeking bij de verdachten. Deze huiszoeking vond plaats in den vroegen morgen van 9 Februari.

Het resultaat der arrestaties, een 20 in getal, was, dat het plan tot omverwerping van het gezag in handen der recherche kwam. Het magververblijdend worden genoemd, dat het complot op deze wijze, dank zij het naarstig onderzoek der autoriteiten, ontmaskerd werd.

Het plan was tot in bijzonderheden nauwkeurig uitgewerkt; zoo de uitvoering daarvan werkelijkheid ware geworden, zou Aruba aan een groot onheil ten prooi zijn geweest.

Van de 20 arrestanten werd spoedig 12 tal in vrijheid gesteld. Verschilde werden uitgezet, terwijl nog een klein aantal op Aruba is opgesloten in afwachting van het verloop van het tegen hen gaande zijnd onderzoek.

Tot zoover het officieele bericht.

Van particuliere zijde ontvingen wij nog nadere mededeelingen, die boven staand bericht aanvullen.

Het plan tot omverwerping bevatte o.a. een kaart van Aruba, met huisnummers en juist de 8 plaatsen aangegeven, waar gelijktijdig de brand zou gesticht worden, om zoodoende de militairen en politie te verspreiden De heeren hadden dan vrij spel om hun plan dat bestond uit 58 punten te kunnen uitvoeren o.a. het afknippen der lichtleiding, het overmeesteren der radiodienst, en het vermoorden van verschillende personen alsmede de plundering van verschillende gebouwen.

Met een klaar liggende bark zou daarna het eiland verlaten worden.

We mogen wel het Bestuur geluk wenschen en niet minder de bevolking van Aruba.

Tevens is het een waarschuwing, dat we steeds op onze hoede zijn moeten en niet op de laatste plaats is het een waarschuwing voor de overdreven ontwapenaars van dit gebiedsdeel in de volksvertegenwoordiging in Holland.

Jaarvergadering Apost. der Zee.

Maandagavond opende de Hr. van d. Eeden deze vergadering en las het jaarverslag voor bij afwezigheid van den secretaris de Hr. Rozendal. De Hr. Goilo penningmeester gaf een financieel overzicht. Hierna werd op voorstel van den Heer Cassiano Mevr. v. d. Eeden tot Bibliothecares gekozen.

Pastoor Smit sprak een hartelijk woord van aanmoediging, waarna de Hr. v. d. Eeden in een dankwoord zijn teleurstelling uitsprak, dat zoo weinig leden ter vergadering gekomen waren. Maar met de Hr. v. d. Eeden hopen we dat dit een volgend jaar beter zijn zal. Dat het apostolaat nuttig werk doet moge blijken uit het cijfer van 2589 personen die in de 8 maanden van het bestaan het Zeemanshuis hebben bezocht. Onze beste wenschen aan het Bestuur. Van het verslag geven we elders in dit blad een uittreksel.

Officieele Berichten.

De hulpcommies der belastingen, Federico de Lannoy is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Buitenlandsch overzicht.

Voor **SHANGHAI** heeft Japan een zware strijd tegen het Chineesche leger.

Veel is het nog niet opgeschoten en bij de zwaarste veldslag in dezen oorlog, de eerste dagen dezer week, hebben de Chineezen geen duim gronds verloren. Japan heeft dan ook besloten zijn strijdmacht voor Shanghai minstens te verdubbelen. Van vrede wil het niet hooren en aan de Volkenbond heeft het eenvoudig geantwoord, dat het China niet beschouwd als een georganiseerd land volgens de opvattingen van den Volkenbond.

Intusschen wordt er op de **ontwapeningsconferentie** te Geneve zeer mooi over de ontwapening gesproken, zoodat men den indruk krijgt dat nu de lang begeerde ontwapening komen zal, maar het einde zal wel weer anders zijn.

In **Mansjoerije**, aldus volgens de telegrammen, werd door het uitvoerend comite van deze nieuwe republiek, Henry Puzgi, ex-keizer van China tot hoofd van het uitvoerend comite gekozen.

Duitschland heeft het zeer druk met de verkiezingen voor de president die op 13 Maart zullen gehouden worden Hitler van de Nazi's staat als candidaat tegenover Hindenburg.

In **Spanje** was het schijnbaar deze week geen staking. Maar te Barcelona zijn Maandag de syndicalisten een terreur begonnen. Om de handen vrij te hebben, werden vrouwen en kinderen aangemaand zich niet op straat te vertoonen. Alles de zegen van de Revolutie.

INGEZONDEN.

Zeer geachte redactie.

Tijdens mijn verblijf op de eilanden St. Eustatius en St. Martin nam ik kennis van het ingezonden stuk van „Vox pop" in Uw blad van 30 Januari jl. Deze bede om hulp, Heer verlos ons van de Atlas, is werkelijk hartverscheurend en doet iemand de tranen in de oogen krijgen van medelijden, voor die gefolterde Sabanen. 't Is dan

ook heel erg, indien een bewoner van dit eiland een goede kennis, als de kapitein van een schoener niet eens meer op kan dragen een paar pantoffels voor zichzelf of voor een familielid of een pond koekjes in St. Kitts of St. Thomas te koopen, een gemis dat blijkbaar smartelijk wordt gevoeld door de bewoners van de bovenwindsche eilanden, hetgeen ik sterk betwijfel, de opvatting van „Vox pop" die van het meerendeel dier bewoners weergeeft.

Ik kan hem verzekeren dat ik nòch te Statius, noch te St. Martin iemand heb gesproken, die zijne meening deelt en allen daar zien de tegenwoordige verbinding als eene belangrijke verbetering van de vroegere toestand, indien op den terugweg ook nog St. Thomas kon worden aangedaan en de stoomer een geheelen dag te Kitts zou kunnen blijven liggen, ware deze verbinding de volkomen bevrediging van ieders wenschen.

Het tot stand komen ervan (toch zeker na ruggespraak met belanghebbenden van de drie eilanden) op initiatief van het Bestuur en met medewerking van den agent der K.N.S.M., moet dan ook gezien worden als eene eerlijke poging om ten koste van *groote* opofferingen, de Bovenwinden aan eene verbinding te helpen waarvan men op aan kan, in de eerste plaats met Curaçao, in de tweede plaats met St. Thomas en St. Kitts en ten derde om een betere en *betrouwbare* verbinding tusschen de eilanden onderling, tot stand te brengen. Ik heb de overtuiging dat te Statius en te St. Martin niemand meer naar de oude toestand terug zou wenschen te gaan, hetgeen niet te verwonderen is, als men bedenkt dat het 8 tot 12 en meer dagen kan duren voor men van Curaçao met een schoener boven is. Maar inderdaad: „C'est bien dificile de contenter le diable et son pere". Ik heb zelf Juli jl. medegemaakt, toen ik van St. Kitts te Statius aankwam, dat daar in drie weken maar dan ook hoegenaamd geen bericht, zelfs niet van de andere eilanden, was doorgedrongen en men tekort kreeg aan meel voor het dagelijksche brood, omdat de Diamond Ruby averij had gekregen te St. Thomas, twee dagen na mijn aankomst konden we deze schoener des ochtends om 11 uur zien *vertrekken* van Saba, na *22* uur was ze in Statius, een traject waar de Atlas drie uur overdoet. Voorbeelden te over dat er over den afstand Saba-St. Martin door de schoeners 36 en meer uren werden gedaan, de stoomer doet het zonder mankeeren in drie á vier uur. Is hetgeen „Vox Pop" wenscht niet van 100 jaar terug?

Wat had deze inzender, die zijn naam niet durft te noemen, hetgeen jammer, want dan ware na te gaan of hij misschien bij de schoonerbusiness geinteresseerd is, m.i. het eenige motief dat hem naar de pen deed grijpen, willen doen, nadat de Mayflower en de Three Sisters wrak waren geslagen? Een risco dat passagiers en goederen tenminste niet loopen met de stoomers der K. N. S. M. Zonder twijfel ware ook uit Saba een even hartverscheurende bede om hulp naar het Gouvernement uitgegaan, zoonoodig een verzoek om schadeloosstelling aan die arme eigenaren van de schoeners, die nu alles verloren hadden en zoo'n goede en *betrouwbare* verbinding met de Bovenwinden onderhielden.

Het is mijn overtuiging dat men het daar als een heilige plicht van het Gouvernement had gevoeld om te helpen, maar dan toch zeker met een stoomverbinding, hoop ik.

En de radio, èn de stoombootverbinding heffen de Bovenwinden voor een groot deel uit hun isolement op maar nu ze er een maal zijn worden ze niet meer geapprecieerd en vindt men het vanzelfsprekend dat ze er gekomen zijn. Natuurlijk mag men geen 100% winst verwachten en de mogelijkheid zal altijd blijven bestaan dat de Stoomer te Saba of te Statius niet kan ankeren en onverrichter zake zijn weg *moet* vervolgen, de schoener kan makkelijk een of meer dagen voor de reede blijven kruisen, die behoeft niet op tijd te zijn, zooals men van de stoomers der K.N.S.M. verwacht' want oh wee! het geschreeuw dat opgaat als deze om onverziene omstandigheden eens een paar uur, laat staan een heel eimaal te laat is, maar voor bekenden en meestal bevrienden schoenerkapitein, zie pantoffels en koekjes boven, is altijd wel een excuus te vinden.

Ik acht het hier tevens de plaats te wijzen op de zeer belangrijke verlaging der vrachtprijzen op dit traject door de K.N.S.M. ingevoerd, waardoor de vracht b.v. voor vee even duur komt als die van schoeners, de vracht op potatoes is zelfs 25% lager, ook de behandeling van de z.g. „labour Packages" geschiedt in den vervolge zoo soepel mogelijk, alleen voorziet deze Mij niet in boodschapjes voor pantoffels en koekjes, wel heb ik den kapitein van de Atlas een mondelinge bestelling voor eenige vaten cement en een aantal zinken dakplaten van iemand te Saba hooren opnemen, het geld ervoor werd hem tegelijkertijd ter hand gesteld.

Het spijt mij uit het commentaar dat de redactie in het zelfde blad op het ingezonden stuk geeft, te moeten opmaken dat zij het met de inzender, die haar blijkbaar voldoende bekend is, om een niet onderteekend stuk op te nemen, grootendeels eens is, waaruit mag worden afgeleid dat zij niet goed op de hoogte is. N.m. is het ingezonden stuk tendentieus en bevat vele onjuistheden, vermoedelijk mag wel van opzettelijke onwaarheden gesproken worden.

Mijnheer de redacteur, men verzekert mij, dat de redactie van de Amigoe bij vroegere gelegenheden steeds een stoombootverbinding heeft bepleit, is dit zoo?

Dankend voor de plaatsruimte, verblijf ik hoogachtend,

F. H. Sardeman.
Gouvernements-veearts.

Naschrift der Redactie.

De geachte inzender schijnt vergeten te zijn, dat *na* het commentaar van de *Amigoe* heel wat desiderata vervuld zijn, of hun vervulling nabij o. a. de verlaging der vrachtprijzen, het aandoen van St. Kitts en St. Thomas; langer wachten op de eilanden enz.

Hierdoor is de stoomverbinding *na* ons commentaar merkelijk verbeterd.

Wat de meening der Redactie betreft over de stoomverbinding dit;

De verschillende redacties van de *Amigoe* waren of geheel niet, of slechts door enkele reizen met de Bovenwinden bekend.

Ze meenden daardoor wijselijk niet voldoende op de hoogte te zijn, om een eigen oordeel te vormen, doch pasten in dit blad het hoor en wederhoor toe.

Ook genoemd commentaar was ingegeven door ter zake bevoegde personen, evenals het een week later verschenen artikel (wat de Hr. Sardeman blijkbaar ontgaan is) over de voordeelen der stoomverbinding.

In ons eerste commentaar hebben we dan ook niet gezegd, dat de stoomverbinding weg moet, maar dat Bestuur en Raad goed alle voor en tegen zullen moeten overwegen.

Voor dat voor en tegen stellen we gaarne onze kolommen beschikbaar, en we zijn ervan overtuigd, dat de Hr; S. dit standpunt billijken zal.

Curaçaosche Voetbalbond

Wedstrijdprogramma voor Zondag 28 Februari.

MUNDO NOBO.		
	Tweede Klasse	V. K. C.—Republiek. Aanvang 3 uur. Scheidsrechter Hr. Kranenburg.
	Eerste Klasse	Goahead—Volharding. Aanvang 4.15 uur. Scheidsrechter Hr. Winters.
R. C. C. TERREIN.		
	Eerste Klasse	R. C. C.—Asiento. Aanvang 4.15 uur. Scheidsrechter J. Schouweé.
ASIENTO-TERREIN.		
	Tweede Klasse	Shell—Van Nes. Aanvang 3 uur. Scheidsrechter M. Eugenio.
	Res. 1ste Klasse	Trappers II—Transvaal II. Aanvang 4.15 uur. Scheidsrechter M. Eugenio.

Curaçaosche R. K. Volksbond.
Ambachtschool „St. Jozef".
Opening van een nieuwen cursus.

Wij maken aan belanghebbende ouders bekend, dat wij van plan zijn met ingang van 1 April e. k. een nieuwen cursus te openen voor jongens, die willen worden opgeleid in de hout- of metaalbewerking.

Deelnemers aan het toelatingsexamen kunnen zich op alle werkdagen aanmelden bij den Weleerw. Pater DELLAERT, Kerkplein, Otrabanda.

Zij moeten bij de aangifte een schriftelijk bewijs overleggen, dat zij de lagere school met goed gevolg hebben doorloopen.

Zij mogen niet ouder zijn dan 16 jaren.

1-2 **De Commissie van Beheer.**

Algemeen Nederlandsch Verbond.
(Groep Nederlandsch Antillen)

Op Woensdag 2 Maart a.s. des avonds om 8,30 uur zal er in het „Theater Ideal" een Bioscoopvoorstelling voor leden van bovengenoemde Groep worden gegeven.

Vertoond zal worden:

1. *Zuiderzeefilm (lucht en gewone opname).*

PAUZE.

2. *Met de S.S. „Plancius" naar de Molukken.*
3. *Djokjakarta.*

Toegang voor leden vrij.
Toegang voor niet leden: f. 1.—

N.B. Toegangskaarten zullen de leden worden toegezonden.

HET BESTUUR.

Algemeen Nederlandsch Verbond.
(GROEP NEDERLANDSCHE ANTILLEN.)

Algemeene Vergadering op Donderdag 17 Maart a.s. des avonds om 8 uur in de zaal van den Kolonialen Raad.

Te behandelen onderwerpen:

1. *Opening.*
2. *Jaarverslag Secretaris.*
3. *Rekening en verantwoording van den Penningmeester.*
4. *Benoeming commissie voor het nazien.*
5. *Mededeelingen van het Bestuur.*
6. *Bestuursverkiezing wegens periodieke aftreding.*
7. *Rondvraag.*
8. *Sluiting.*

1—3 *HET BESTUUR.*

IETS OVER PLUIMVEE.

De 1e pluimveetentoonstelling is voorbij; menigeen denkt waarschijnlijk nog wel eens aan de verschillende rassen die daar ten toon gesteld waren. Ook zullen er nog wel geweest zijn die gedacht hebben „Hadden wij ook maar wat gestuurd". Voor dezen keer te laat, doch niet voor het volgend jaar. Kom, vooruit pluimveeliefhebbers, nu reeds aan het werk, om de volgende tentoonstelling te doen slagen, maar dan niet met geimporteerde hoenders, maar met 1ste klas dieren, die hier gefokt zijn. Als ieder zijn best doet, moeten er van de meeste rassen minstens 10 exemplaren aanwezig zijn, want het wordt pas interessant, wanneer er om prijzen gekampt moet worden, en die zullen er zijn. Dus nu beginnen met broeden, hetzij met een kip of met een machine, want hoenders die op een tentoonstelling komen moeten om prijzen te behalen, met hun veeren kunnen pronken, dus moet de ruitijd voorbij zijn. Degenen die broedeieren van hun eigen dieren verzamelen of eigenaars van pluimvee die broedeieren verkoopen, hebben rekening te houden met verschillende factoren, die medewerken tot het verkrijgen van goede broedeieren.

Ongeveer een maand voordat het broeden moet plaats vinden, stelt men het foktoom vast, en begint men de kippen op kracht te brengen, om zoodoende goede broedeieren te krijgen. Een der voornaamste factoren voor het verkrijgen van goede eieren is, dat men de kippen groenvoer geeft, zooals b.v. sla en warmoes. Het ei bestaat voor een deel uit chloor, magnesia, kalk phosphor, eiwit, vet en water. En het grootste gedeelte van deze stoffen bevinden zich in groenvoer. Houtskool en kolengruis, dat onder hun bereik moet zijn, bevatten phosphor en zwavel, terwijl vele stoffen die onontbeerlijk zijn voor goede legkippen zich reeds in het z.g. „Ochtendvoer" bevinden, zooals dat na proefnemingen is vastgesteld.

Het voeren van enkel graan is af te raden, daar de kippen dan te veel zetmeel krijgen en te vet worden. De keuze van de fokhaan is ook van het grootste belang, omdat hij invloed uitoefent op *al* de nakomelingen. Een slechte haan bederft de heele zaak, ook al zijn de hennen nog zoo puik. Met een goede haan verbetert men daarentegen zelfs een slechte stam. Ook neme men nooit een haan die te jong is, daar niet volgroeide ouders, nooit krachtige nakomelingen geven. Pas wanneer men deze dingen gedurende eenige weken nagegaan heeft, kan men beginnen broedeieren te verzamelen, zonder gevaar te loopen, dat de kiem te zwak is of de eieren onbevrucht zijn.

BROEDEIEREN:

De eischen voor een goed broedei zijn:

1o *Het mag niet ouder zijn dan ± 10 dagen.* Hoe langer men het bewaart, des te meer kans heeft men op onbevruchte eieren.

2o *Het mag niet te licht zijn; het beste* is 58 — 65 Gram.

3o *Het moet afkomstig zijn van hoenders, die veel groenvoer krijgen.*

4o *Het moet liggende bewaard zijn en regelmatig eenmaal per dag ¼ slag gedraaid worden om de dooier op zijn plaats te houden.*

5o *Het moet normaal van vorm zijn.*

Degene die de proef neemt, krijgt weliswaar over het geheel minder eieren die goed worden voor de broed, maar die minder geschikte eieren kunnen als versche eieren verkocht worden Er gaan dus geen eieren verloren, terwijl het nakomelingschap in waarde stijgt. Voor broedhennen neme men niet een te lichte hen, maar een van de middelzware rassen. Slechts na een serie eieren gelegd te hebben, is een hen betrouwbaar voor het broeden. De broedschheid begint, wanneer de hen langer dan gewoonlijk op het nest blijft.

Ze gaat dan nog met de anderen op stok. Tot ze dat ook niet meer doet, maar rustig zitten blijft. Wanneer men haar in handen neemt bemerkt men, dat buikveertjes heel gemakkelijk loslaten, en meestal vindt men al kale plekken. (z.g. broedplekken). Men zet haar eerst een dag op 1 ei. Blijft zij dan rustig zitten, dan is de zaak gezond.

Men moet er vooral voor zorgen, dat de broedhen geen kalkpooten heeft of luis, daar er in dat geval veel kans bestaat, dat ze van het nest loopt. Is alles nu in orde, dan leggen we de broedeieren er onder en dekken het broednest af. Hoe meer men de broedende met rust laat, des te beter zal het zijn. De broedhennen hebben natuurlijk eten en drinken noodig. Dit wordt zoo geplaatst, dat zij het nest moeten verlaten om het te kunnen bereiken. Eveneens is het gewenscht droog zand in de buurt van het nest te hebben, zoodat de hen in de gelegenheid is een zandbad te nemen. Als voedsel verstrekke men alleen gemengd voer; als drinken elke dag versch water.

In den tijd dat de kip van het nest is, kan men het nest controleeren of er eieren stuk zijn; alleen in dat geval grijpe men in en wordt het gebroken ei verwijderd en eventueel bevuilde gereinigd in water van ongeveer 36° Celsius. Het broedproces duurt bij kippen 21 dagen. Het is gewenscht de laatste dagen voor het uitkomen, de grond rondom het broednest te bevochtigen, om het uitkomen der kuikens te vergemakkelijken. Gaat alles naar wensch, dan zullen op den 21ste dag de kuikens uitkomen. Zijn er al meerdere uit, dan neme men voorzichtig de leege doppen onder de kloek weg; deze zouden anders om de nog aanwezige eieren heenschuiven, en zoo het uitkomen der kuikens beletten. De laatste maal waren zoodoende bij mij twee kuikens gestikt. Het uitpellen van kuikens is altijd verkeerd; het blijven meestal zwakkelingen. Bij het uitkomen der kuikens, late men kloek met kuikens zooveel mogelijk met rust, daar door steeds te controleeren een te groote afkoeling zou plaats hebben, terwijl de temperatuur juist zoo hoog mogelijk moet zijn.

Z. Aruba.

1\.
KUIKENS VAN 6 WEKEN HEBBEN ZIEKE OOGEN; EEN HEEFT ZELFS EEN WIT VLIES OP HET OOG.

De uitwendige oogontsteking ontstaat door koude vatten, door onzuivere lucht in het nachthok (ammoniak uit de mest) of door diphterie. De ontsteking doet de oogleden, het bindvlies en de traanklieren aan. Het hoornvlies schijnt troebel; wordt het erger, dan iederen morgen een druppeltje van 1% zinkvitriool oplossing in het oog. De geheele oogappel kan bij geen voldoende verzorging veretteren. Men zuivert de oogen dagelijks met een 2% kaliumpermanganaat oplossing.

2) HAAN 4 MAANDEN KAN NIET LOOPEN.

Pootverlamming wordt toegeschreven aan der volgende oorzaken.

1e. wormen in de ingewanden
2e. gebrek aan vitaminen
3e. vochtige bodem
4e. gebrek aan kalk.

Geeft U iederen avond door het gemengd graan 1 eetlepel levertraan; na eenige dagen is er waarschijnlijk dan reeds beterschap te bespeuren. Gemalen schelpen en pillen voor ingewandwormen zijn reeds verzonden.

3) KALKOENEN EN EENDEN BIJ KIPPEN.

Men heeft U voor niets schrik aangejaagd. Wanneer de andere dieren gezond zijn, zullen zij Uw kippen niet besmetten. Wanneer U geen andere ruimte beschikbaar hebt, kunt U ze gerust met de kippen in dezelfde afrastering houden.

Adviseur.

Aangekomen en vertrokken Passagiers.

Vertrokken.

S. S. „Crijnssen" 18-2-32.

Naar P. Cabello

Mr. John de Jongh, mrs. Josefina de Jongh, master Mauricio de Jongh mr. Rodolfo Prince, mr. Johannus Ecker mr. Vincent Vandiver.

Naar La Guaira

Mr. Vicente Pastor de D. mrs. Consuela Cruz de Pastor, mrs. Luisa de Collado Martin, mr. Luis Palacios, mrs. Berta Ferrara, mr. Dudley Barnard, mr. Manuel Maneiro mrs. Eva Casanova de Marquez mrs. Teres Casanova mr. Ernesto Croce, mrs Eustaquia Domacasse, en 2 kinderen, mr. Pedro Mestre, mrs. Laudeline de Mestre, en 5 kinderen, miss Thomasina Eeliciano, mr. Asisolo Vigaroa, miss Christina Merilio, mrs Luisa Guilarte en kind,

Naar Trinidad

Mr. Archy van Buskerk Simonson, mr Lloyd Little, Mrs. Vivian Fraser, mrs. Victoria Blance en 2 kind, mr. Sidney Laurence, mr. Samuel Deallie mr. Caton (Norman, mrs. Louisa Caton en 2 kinderen, mr. Claudine Liudsay. mrs. Susana Thomas mrs. Anne Bute en kind, mr. Josaih. Joseph, mr. Acel Ottley, mr. Augustus dos Santos, mr. Thomas Dagg, mr. S. van Eif.

naar Amsterdam.

Mr. S. van Eif, mr. Bernardus Wertenbroek, mrs. Wilhemina Wertenbroek, mrs. C. de Smeth, mrs. Cornelia Schmidt, mr. Ludius van de Water, mr. Simon Wals, mr. Chew Kay, mr. Chung Sing.

Aangekomen.

S. S. „Midas" 18-2-32
van San Pedro de Macoris
mr. Aciscio Figueroa.

van Santo Domingo

mr. Jose A. Lopez, mr. Vicente Pastor Dominguez, Consuelo Cruz de Pastor (mrs), mr. Juan P. Distinio Delferriel, mr. Teodulo Ignacio Potentini, mr. Tomasino Feliciano, mrs. Landoline F. de Mestre en 5 kinderen, mrs. Candida Rosa Bedoya, mr. Juan Imberon Torres.

S. S. „El Libertador" 18-2-32
van Aruba

mr. Richard Hazel, mr. Norman Caton, mrs. Luisa Caton en kind, mr. Davis Davidson, mrs. Germatne Nava, mrs. Victoria Blache en 2 kind, mrs. Rosa Navarro. mrs. Hypolite Boekhoudt, msr. Estela Ringeling en kind, mr. Samuel Deallie, mr. E, Whitham, mr. Sing Fah, mr. Elias Curiel. mr. Charles Maduro.

van Maracaibo

mr. Mildud Noreom.

S.S. „Crynssen" 18-2-32

van Cristobal

mr. Willem de Sitter, mrs. Eleonora de Sitter, mr. Lamoraal de Sitter.

v an P. Colombia

mr. Henry Schreiber, mrs. Maria de Scheiber, mr. Polidor Oduber.

van P. Limon

miss. Hilda Dawson.

Aangekomen.

S.S. „Cuba" 20-2-32
van Colon.

Mrs, Guertler van Eps, miss. Carmita de Witt, mrs. Aura de Osorio Evertz en kind, mrs. Juana Franco, mrs. Sarah de Sola, miss Clara de Sola, miss. Hilda de Sora, miss. Consuela de Sola, mr. Arvin C. Richards.

S.S. „Falcon" 21-2-32
van Maracaibo.

Mr. C. Mac Darmond, mr. Henry Penha, mr. Henry Da Costa Gomez, mr. Jacob de Clopper mrs. Helena de Clopper en kind.

S.S. „Trujillo" 20-2-32
van Maracaibo.

Mr. John Menge, mr. Johannus Schotborg, mr. Manuel Canosa, miss. Julia Olivera i Guerra, mr. Jose Garcia, mrs. Ana de Madura en kind.

van Aruba.

Mr. Juan Cuesta, mr. Detaram Toleram, mr. F. Fattechand, mr. L. Veltman, mr. B. Chumaceiro, mr. Samuel Williams, mr. Ch. Rennie, mr. Antonio Calmes, miss. Emelda Reason, master Francis Abraham, mrs. Alicita Wouter.

Op den 9den Maart e.k. zal de -algemeen bekende firma **ELLIS & DANIA** haar 65 jaar bestaan vieren.

Op dien zelfden datum zal den heer **I. P. Dania** Procuratiehouder dezer firma 60 jaren in dienst wezen en den heer **M. Graz** 12½ jaar als klerk.

Dit feest zal in intiemen kring herdacht worden.

Ellis & Dania.

Bijblad van de Amigoe di Curaçao van 27 Februari 1932.

George Washington.

„De eerste in krijg, de eerste in Vree".

De Vereenigde Staten zijn begonnen om het tweede eeuwfeest van Washington's geboorte zoo grandioos mogelijk te vieren, om het kort en raak te zeggen, zoo Amerikaansch mogelijk.

Washington's verjaardag, 22 Febr., heeft de rij der feestelijkheden en herdenking geopend die niet eender dan 24 November, met Thanksgivings Day, zullen eindigen. 1932 moet in Amerika het „George Washington" jaar worden. Alle staten en landen zijn opgeroepen om het hunne te doen, nochtans niet zóó, dat er een wereldtentoonstelling georganiseerd wordt, of de feestelijkheden gecentraliseerd worden op één plaats, één stad of staat. Men is besloten Wakefield, de geboorteplaats van Washington, te restaureeren, en men is bezig al de geschriften van den eersten president uit te geven. Niet minder dan zestien boeken zullen de verschillende kwaliteiten van Washington belichten; zijn reizen worden opnieuw op de kaart gebracht; de notenboomen rondom 't oude huis van den president, waar hij echter maar betrekkelijk kort getoefd heeft, doch waarheen hij altijd verlangde, Mount Vernon, zijn voortgeplant op den grond van alle regeeringspaleizen der verschillende Staten en op dominiaal terrein. Washington-spelen worden geschreven; kranten en tijdschriften zijn begonnen uitgebreide studies te publiceeren; — er zijn sub-comité's samengesteld van meer dan twee honderd man; postzegels en medailles zijn ontworpen; En zoo voort en zoo verder.

We lezen in de Maasbode hierover: Feitelijk is de ouverture van dit Amerikaansche gedachtenisfeest al ingezet. Want 19 October j.l. was het 150 jaar geleden, dat de Engelschen zich in den man van Lord Cornwalls bij Yorktown gewonnen gaven. Dat was voor de Amerikanen het slot van een langdurigen hardnekkigen, door Washington in de ongunstigste omstandigheden gevoerden strijd.

De stille, zwijgzame figuur van Washington reikt naar polen, die wel ver uit elkander liggen, want, zooals het in de lijkrede over hem gezegd wordt, was hij de eerste in de dagen van oorlog en werd hij de eerste, in dagen van vrêe.

Hij was militair in merg en been, vroeg en duchtig geoefend: „Ik heb de kogels hooren fluiten; er is iets in dat geluid, dat charmant is"; nimmer tevreden was hij, met wat het Congres, waarin naar zijn zin veel te veel sprekers, en veel te weinig doeners zetelden; („talkers no doërs"); hem toezegde voor zijn legers, die alles behalve met ammunitie en proviand verwend werden.

Hij was daarentegen pacifist na den vrede en de onafhankelijkheidserkenning, tot het idee toe, dat Amerika zich pas geconsolideerd mocht achten, wanneer het twintig jaren alle gekrakeel met anderen had kunnen ontwijken.

Washington en de geschiedenis waarin hij optrad steken uit dat deel der historie, waarin het absolutisme zijn stempel gedrukt heeft; de laatste Lodewijken, Jozef II....; Washington en zijn land passen in den volgenden band van revolutie en republiek. Het ideaal van de Vereenigde Staten verlokt een Lafayette en een Kossiusko. Wanneer hij nog jong is, en boeken bestelt uit het moederland, dan vraagt hij om Alexander den Groote, Karel XII, Frederik den Groote, Prins Eugenius, Duke of Marlborough; van zijn presidentschap verhaalt een levensbeschrijver, dat hij de eerste was die de wereld toonde, dat een goed president een soort goed monarch is. President Washington gaf nimmer een hand, maar hij maakte voor een ieder zijn diepe buiging.

Hij was aristocraat, en van aristocratische afkomst, en hij was democraat tevens.

Toen kolonel Humpkreys, die grootceremoniarius was, en met zorgvuldigheid en nauwkeurigheid de vertooning van s'presidenten eerste audiëntie had ontworpen en geensceneerd, toen hij op een zeer psychologisch moment de vleugeldeuren opengeworpen had, als ware hij een lakei van den Zonnekoning, met een gepoederde pruik, in kuitbroek en in een frak die stijf van het goud stond, toen hij met een prachtig geluid aangekondigd had: „de president van Amerika," zooals het ons van oude tijden in de ooren klinkt: „de keizer!", en toen Humpkreys met zeer afgemeten stappen voor liep, toen volgde Washington gedwee in den vorm, maar na afloop zei hij boos: „dat is één keer, maar nooit meer" Als echter op een der drie triumphale reizen, waarop de president zich zelf aan zijn land en zijn land aan zich zelf bekend maakte, de gouverneur van Massachussets meent, de eerste te wezen, boven den eerste burger, brengt Washington het tegenovergestelde den man kort en goed aan het verstand.

Washington was geschikt voor elk lot, dat hem voorbestemd was, — zijn opperbevelhebbersschap en zijn presidentschap hebben het bewezen — nochtans de vonk van het genie bezat hij niet.

Schitterende eigenschappen bezat hij niet: en de leergierigheid was hem geen hartstocht; alleen hield hij van wiskunde, terwijl het oratorisch talent hem ten eenenmale ontbrak. Met Napoleon en Mussolini valt hij bezwaarlijk in dit opzicht te vergelijken. In zijn jeugd ging hij op jacht en ter vischvangst en hij hield van het plantageleven. Dat leven van jongsaf had hem sterk gemaakt en gehard, zooals hij zelf schrijft: „Ik mag zeggen, dat ik een robuste constitutie bezit om de meest barre beproevingen te doorstaan, en genoeg vastberadenheid, vlei ik mij om alles, wat een mensch kan durven, te trotseeren."

Maar wat Washington aan geestelijke waarden wel had, dat waren twee prachtige en krachtige eigenschappen: vooreerst een sterk geloof in eigen ideeën, en vervolgens den wil om te handelen, zonder vrees voor de verantwoordelijkheid.

Om de onafhankelijkheid van zijn land, welke zaak hij rechtvaardig wist, te bevechten met een oorlog, gebruikte hij negen jaar, tien had hij er noodig om het gouvernement door de politiek te grondvesten. Ondanks de belemmeringen van vijandschap, van verraad, van dwalingen en een destijds reeds hoogst eigenaardige, inferieure campagne van de Amerikaansche pers, versaagden zijn hoop en vertrouwen niet één maal. Wanneer hij zich op kwade dagen te verdedigen had tegen eigen troosteloosheid, dan bleef hij zich zelf, zooals blijkt uit zijn brieven aan Lafayette Lincoln en anderen, met zulke woorden: „Het is mij onmogelijk om niet te verhopen en om niet te gelooven, dat de goede geest van het volk tenslotte winnen zal op de bevooroordeelden. . . . . Ik zou mij niet kunnen voorstellen, dat de Voorzienigheid zooveel voor ons gedaan zou hebben."

Terloops kan hier worden opgemerkt, dat Washington liever het woord Voorzienigheid gebruikte dan God, omdat, zooals een zijner levensbeschrijvers zegt, het eerste woord een vager aanduiding van het Opperwezen gaf!

Op zeventienjarigen leeftijd werd hij door Lord Fairfax al aangezocht om opziener te worden over diens landgoederen. Washington had dienst willen nemen op de vloot, maar zijn moeder, die weduwe was geworden, toen George, de eerste uit een zevental, twaalf jaar was, verijdelde zijn plannen.

Het oppertoezicht over de uitgestrekte landerijen, en de groote plantages, had een buitengewonen invloed op heel de persoonlijkheid van Washington. „De landbouw is altijd een buitengewone training voor staatslieden geweest", schrijft Tailer.

Het leven op Mount Vernon staalde den grooten, sterken man niet alleen, — hij was ook langer dan zes voet, — maar maakte hem ook vertrouwd met een omvangrijke administratie, waarbij hij een strenge accuratesse aan den dag legde. Deze nauwkeurigheid treedt bijv. aan den dag in 1782, dat hij na de overgave van Yorktown, als hij alle giften en betoogingen afslaat en van eerbetoon niets wil weten, en alleen een declaratie indient voor betaalde onkosten, loopende over de jaren 1775—1782, waarvan hij nauwkeurig boek had gehouden. Deze beliep 75.000 pond.

Buiten den moreelen invloed van 't noeste plantersleven, gaf het hem inzicht op de ontwikkeling van Virginia en de naburige Staten, en men vermoedt, dat toen reeds het idee van een bond vrucht bij hem begon te tieren. Op dien jeugdigen leeftijd deed hij reeds een inspectietocht over het Allighanie-gebergte, wat hem in contact bracht met de Indianen. Toen hij twee-en-twintig jaar was, was hij meester van Vernon. Maar spoedig ruilde hij den ploeg tegen het zwaard toen hij in 1753 opdracht kreeg om tegen de voortdringende Franschen op te trekken in het Ohiodal.

In 1759 huwde Washington de 26-jarige weduwe Daniel Parke Custis, geboren Martha Dandrige; zij bracht twee kinderen mee, waarvan Nelly Custis, de dochter, in latere dagen, toen Washington moe en oud werd en „even na het opsteken van 't kaarslicht" naar bed ging, zijn bijzondere opbeuring en vreugde was, en zijn hartelijke genegenheid genoot.

Martha Washington was een sterke vrouw.

Zij wachtte hem, totdat hij van Yorktown kon terugkeeren; en zij vergezelde hem naar Philadelphia, de stad, waar Washington zou zetelen, in afwachting van de nieuwe op te trekken regeeringsstad, die den naam Washington zou krijgen. Zij hield, in navolging van haar man, die trouw iederen Woensdag recipieerde, Vrijdags haar ontvangdag, en volbracht haar plichten als presidentsvrouw met zorg en offervaardigheid.

En door haar was het, dat Washington aan een der vele getrouwen kon schrijven, toen hij na 1781 meende zijn verder leven te Mount Vernon stil te kunnen slijten: „Ik ben het met u eens, dat het leven van een echtgenoot thuis te verkiezen is boven alle andere."

Maar niet lang zou Washington van zijn landelijke rust genieten. In zijn dagboek lezen wij: „Vandaag 16 April (1789), om 10 uur heb ik vaarwel gezegd aan Mount Vernon, aan het huiselijk geluk. Ik verlaat een vreedzaam huis, om mij in een oceaan van moeilijkheden te dompelen".

Washington begaf zich op weg naar Philadelphia, waar hij het presidentschap zou aanvaarden. Hij aanvaardde een zegetocht, zooals al zijn reizen triomftochten waren. In New-York werd hij afgehaald in een vergulde bark, bemand met dertien matrozen, naar de dertien Staten.

Al de krijgsverrichtingen en heel het beleid van Washington worden het scherpst gekarakteriseerd door de moeilijkheden waarin zijn land zich bevond.

Vermeld werd reeds, dat Washington op nauwelijks 22 jarigen leeftijd tegen de Franschen oprukte. Aanvankelijk streed hij met succes, maar in 1754 moest hij zich overgeven. Het jaar daarop nam hij weer deel aan een aanval op Fort Dequesne, dat in handen van de Franschen was. Toen de afdeeling van Braddock, met wien hij optrok, in een hinderlaag viel en grootendeels vernietigd werd, wist hij met Forbes het fort in handen te krijgen. Intusschen was de 7-jarige zeeoorlog begonnen en streed Washington dus nog onder den standaard van het moederland.

Hoewel lid der volksvertegenwoordiging van Virginia geworden, raakte Washington op het tweede plan; hij was immers in het geheel geen spreker. Tegen den tijd, dat de moeilijkheden met Engeland beginnen, komt hij weer te voorschijn; op het eerste Continentale Congres van Philadelphia, waar alle staten, met uitzondering van Georgië, voor de eerste maal vergaderden, viel hij op; waarschijnlijk had zijn radicaal oprukken met 1000 zelf geworvenen op eigen kosten uitgeruste soldaten naar Baston, indruk gemaakt. Op het tweede Congres, 19 April 1775, werd hij tot opperbevelhebber gekozen.

In het begin was hij niet fortuinlijk; in 1776 moest hij uit New-York wijken, dat loyalist was en aan Britsche zijde stond, en een jaar later leed hij zelfs een gevoelige nederlaag bij Brandywine. De groote tuchteloosheid der onervaren Amerikaansche troepen, was voor een groot deel daaraan de schuld, buiten de weinig coulante medewerking die hij van het Congres genoot. Omstreeks 1778 worden de Amerikaansche troepen gelukkiger; wel delven ze nog menig keer het onderspit, maar het moreel stijgt zoo hoog, dat voor de vredesonderhandelingen geen basis gevonden wordt. Niettemin toonde Washington zijn strategisch kunnen. Hoewel hij ook bij Battle Plains verloor, wist hij met 600 man meesterlijk naar New-Yersey terug te trekken.

De strijdkrachten waren zeer ongelijk, hetgeen nauwelijks behoeft te worden betoogd. Het kwam toch zoo ver, dat het Congres naar Baltimore moest verhuizen, omdat Trenton, waar de Engelschen al hun strijdkrachten samentrokken, te dicht bij Philadelphia lag.

Romantisch maar ellendig was zijn tocht over de Delaware in den Kerstnacht; ook van deze gebeurtenis geldt, wat van de overwinning van Valley Forge geschreven staat: dat is een van die namen in de historie der menschen, waar het maximum van lijden en ontbering gepaard gaat aan grootschheid van geduld, offer en glorie..

De omstandigheden dat Howe, de Engelschman, alle orders moest verwachten van Londen, zooals Washington van Philadelphia, rekte den strijd erbarmelijk. Van tijd tot tijd kreeg Washington te kampen met muiterij en desertie op groote schaal Maar na een meesterlijke verrassing van de Hessen, gevolgd door de overwinning van Princetown, werd hij hoe langer hoe meer de „necessary man"; totdat door de victorie bij Saratoga de hulp van de Franschen verzekerd werd.

De Fransche vloot, met het feit, dat Engeland zijn basis naar het Zuiden verlegde, bracht de gelukkige en hoogst welkome verademing, die uitliep op de reeds gemelde zege bij Yorktown.

Dit is het kort relaas van Washington's heldhaftigheid. Wat evenwel zijn aparte nuance pas krijgt door de belichting van het land, waarvoor de stille planter de onafhankelijkheid bevocht.

Het land zelf was gezonken in diep verval; de politieke organisatie teekende zich nauwelijks af; integendeel, onderlinge naijver, de jalousie der Staten onder elkander, oude gewoonten en democratische vooroordeelen, werkte een centrale organisatie van hoogere orde in den weg Moreele zwakheid ging met de politieke onzekerheid hand in hand. Het groote onderscheid tusschen de Noordelijke en de Zuidelijke Staten miste zijn invloed niet. In het Zuiden, vooral in Virginia en Carolina behoorde de grond over 't algemeen aan groote bezitters, die slaven en pachters hielden. De sociale orde was er sterk aristocratisch getint, terwijl in het Noorden daarentegen, de gevluchte puriteinen met godsdienstigen ijver hun democratischen geest verbreid hadden; hier geen slavernij, noch grootgrondbezitter temidden van een lage bevolking, en geen verstarring in het bezit van den bodem; geen staatskerk hier; vrijheid en gelijkheid gingen hier de leuzen van de Fransche revolutie vooraf. Ofschoon ook hier godsdienstvrijheid volstrekt geen neiging direct tot politieke vrijheid verried.

De democraten noemden zich republikeinen, en behandelden de tegenpartij als monarchaal, monocratisch althans geneigd. De foederalisten scholden hun tegenstanders antiunionisten. De een zoowel als de ander wilde evenwel de republiek en den bond der staten. De mannen, die Washington in zijn eerste kabinet koos, waren met wijs beleid gekozen. Hamilton en Knox waren foederalisten, Jefferson en Randolph democraten, allen ijverige, ernstige, maar ook geniale werkers.

Washington heeft zijn moeilijke en veel omvattende taak kunnen volbrengen, doordat iedereen in hem vertrouwen kon stellen. Het sterkste is dit gebleken bij zijn tweede spontane herverkiezing.

Hij wist den middenweg te houden die in dit verband waarlijk gulden geplaveid bleek.

Zooals hij in het uiterlijke vertoon het midden wist te vinden tusschen pompa en huiselijkheid, zoo wist hij dit midden te vinden op alle terrein.

Hij verkreeg een betrekkelijk onaangetaste macht, bekleed met een onmetelijken invloed, aanvaard en gewaardeerd ook door zijn tegenstanders. Hij zelf was echter overtuigd, dat „invloed hebben geen regeeren beteekent."

Een philosophische oplossing voor de hoogte, die hij bereikte, was, dat hij weinig families om zich heen had met voldoende wetenschappelijke en contemplatieve ervaring.

Maar de moreele verklaring schuilt in zijn oprechte eerlijkheid, en in de lofprijzing van Jefferson. „Hij was de eenigste man, die ieders vertrouwen genoot".

Deze figuur gedenkt het Amerikaansche volk gedenken.

Van Aruba

Vergadering van Raad van Politie

op Vrijdag den 22e Januari 1932.

Als 1e punt der agenda is aan de orde de behandeling van de navolgende ontwerp-keur:

Losse Grepen uit Curaçao's Verleden.

DOOR P. A. EUWENS, O. P.

III.

DE BERG „ALTENA".

„De geschiedenis van de eigen streek, van de provincie, van de geboorteplaats is de eenige, waaraan ons hart zich met een bijzondere belangstelling vasthecht."

L. ADOLPHE THIERS.

1.) Iedereen op Curaçao kent den Berg „ALTENA". De bewoners van Pietermaai nog zooveel te beter. Want dáár in de buurt moet men hem zoeken.

Zoodra men van het Concordiaplein in Oostelijke richting den steilen, tegenwoordig keurig geasphalteerden straatweg opgaat, bestijgt men een heuveltje van ongeveer 12 M. hoogte. Dat is de Berg „ALTENA". —En het geheele plateau, maar voornamelijk de rechte weg met de huizen aan weerszijden tot aan het katholieke kerkhof een eind verderop rechts van den weg, tot waar deze weer afdaalt, heet in den volksmond: de Berg „ALTENA".

Men heeft daar op het plateau rechts en links van den weg achter de huizenrij nog wel terreinen met andere namen, zooals bv. *Arrardt, Den Barón, Perrèt, Kinípi, Coronèt*, (*Cornèt*), enz., maar die zijn allen van veel jonger datum. De naam *Berg Altena* heeft de oudste brieven.

Heel dikwijls heeft men mij de vraag gesteld, *waarom* en *sinds wanneer* die plaats *dien* naam draagt en wat hij beteekent.

Ik heb niet de illusie, dat ik bij de beantwoording dezer vragen aller nieuwsgierigheid ten volle zal bevredigen. Maar wel hoop ik de zaak zóó te kunnen belichten, dat bij menigeen vele vage historische herinneringen weer wat opgefrischt en ook met eenige geheel nieuwe bijzonderheden zullen verrijkt worden.

* * *

Vaststaat, dat reeds in het jaar 1673 de naam *„Altena"* hier van algemeene bekendheid was.

Doch om alles, wat aan dien naam vastzit, goed te begrijpen, moet men zich eerst een heldere voorstelling kunnen vormen van den plaatselijken toestand omstreeks dat jaar 1673, die geheel en al verschilt van den tegenwoordige.

De geheele stadsbevolking was destijds opgehoopt binnen de eigenlijke Willemstad, of wat men in onze dagen in engeren zin de PUNDA noemt. Deze lag geheel en al ingesloten door een vestingmuur, die aan de Noordzijde langs het Waaigat liep en door de tegenwoordige Columbusstraat de Oostgrens vormde van de oude stad en aan de Zuidzijde in Westelijk richting verbinding zocht met den vestingmuur van het fort Amsterdam, waartegen de achterzijde van de huizen in de Breedestraat veilig lag. Op de hoekpunten van dien vestingmuur stonden drie bastions. Op het tegenwoordige De Ruyterplein, dus vóór de nu dáár staande *Maduro's Bank*, lag het fort *„Oranje"*; op den Noord-Oosthoek aan het Waaigat, dus tegenover het uiteinde van de tegenwoordige Columbusstraat, stond het *„Bloedfort"* en aan de Zuid-Oostzijde, dus aan het andere uiteinde dierzelfde straat, stond het fort *„Schrikkenburg"*. Alleen langs de haven lag de stad open en onbeschermd.

Daar waar de stadsmuur zich aansloot aan den Noord- Oosthoek van het fort Amsterdam, stond nog een klein bastion, maar dit behoorde eigenlijk meer tot het fort Amsterdam en dit heette de *„Katte"*.

Het geheele terrein, wat de tegenwoordige Wilhelminaschool met het daarvoor gelegen parkeerterrein voor auto's beslaat, stond in dien tijd begroeid met stokvisch-of rood verfhout, beter bekend onder den naam van Brazilie-of Campèchehout (*Haematoxylon Brasiletto*), dat op uitdrukkelijk bevel van het Gouvernement niet gekapt mocht worden, omdat het de opmarsch van geregelde vijandelijke troepen en een bestorming van den walmuur aan die zijde onmogelijk maakte. — Een eind verderop, ongeveer ter plaatse waar nu het Wilhelminapark ligt en het Raadhuis staat, lag toen het Protestantsche kerkhof, dat in 1817 werd opgeruimd, waarvoor op 1 Dec. 1820 het nieuwe Protest. Kerkhof aan den voet (op den Zuidwestenhoek) van den Berg *Altena* in de plaats kwam. — De eenige opening in den vestingmuur was aan de Zuidzijde ongeveer tegenover het tegenwoordige Raadhuis, waar zich een poort bevond, die de Breedestraat afsloot. Deze poort heette de *„Steenen Padtspoort"*. Van hieruit liep een weg: *„Het Steenen Padt"* door het tegenwoordige Pietermaai tot aan den Berg *„Altena"*.

Eerst ná 1673 werden de eerste huizen op Pietermaai gebouwd. Doch op het midden der volgende eeuw stonden er langs het *Steenen Padt* reeds een 40 à 50 woningen. Want op den duur bij het toenemen der bevolking bood de enge en beperkte ruimte van de Willemstad geen voldoende plaats meer en moest men noodgedwongen het buiten de stadsmuren zoeken, ofschoon men wel wist dat een men dáár noch voor de vijandelijke aanvallen, noch zelfs voor het eigen Gouvernement veilig was. De reden lag voor de hand. Want de vijand, die een aanslag op het eiland gemunt had, zette altijd zijn troepen aan een der buitenbaaien aan wal en trok vandaar naar de stad op. Al de huizen langs den weg werden leeggeplunderd. Hoe meer woningen er dus buiten den vestingmuur stonden, des te meer gelegenheid de vijand vond om te rooven en zich achter die huizen op te stellen en van uit die schuilplaatsen de stad te beschieten.

Zoo kunnen we het dus begrijpen, dat, zoodra er oorlog dreigde en er een vijandelijke aanval op het eiland te vreezen stond, Gouverneur en Raden tot dwangmaatregelen hun toevlucht moesten nemen, zooals b. v. in 1753 toen zij een publicatie uitvaardigden, waarbij verboden werd voortaan zoowel aan de Overzijde der haven. als aan de Noordzijde van het Waaigat (Scharloo) en langs het *Steenen Padt* (Pietermaai) nieuwe huizen te bouwen en die er reeds stonden, hooger op te bouwen, of iets aan de bestaande huizen te veranderen of te vernieuwen op straffe, dat deze huizen zouden afgebroken. (Zie Placcaten No. 39 van 7 Mei 1753). Maar nog tot veel drastischer maatregelen nam het Gouvernement zijn toevlucht, zooals we weldra zullen zien, toen het Gt. bij den inval der Franschen in 1673, gelastte de plantagegebouwen in brand te steken, om te voorkomen dat de vijand zich daar van proviand voorzien en in die huizen zijn bivak zou opslaan of zich versterken.

Na deze kleine toelichting zal men er minder verwonderd over staan, hoe het mogelijk was, dat bij den aanval der Franschen in 1673, de wachtposten op den vestingmuur rondom de Willemstad en op de „Forterès" (het Fort Amsterdam) de geheele Overzijde en aan de Oostzijde van de haven, Scharloo, het geheele Waaigat en de vlakte tusschen het Waaigat en de zee tot en met de helling van den Berg *Altena* konden overzien en terstond alle onraad bespeuren.

Ook over het Waaigat moeten we nog het een en ander opmerken.

Dit besloeg oorspronkelijk een veel grootere oppervlakte dan in onze dagen. Het was vooreerst veel breeder. Want vóór de uitmonding in de haven, dus van het Fort *Oranje* tot aan het *Bloedfort*, of nog duidelijker van het tegenwoordige De Ruyterplein tot aan de brug tegenover de Columbusstraat, liep het Waaigat veel meer landwaarts in tot bijna tegen den vestingmuur, ter plaatse van de tegenwoordige huizenrij aan de Noordzijde van de Prinsenstraat. Even voorbij het *Bloedfort*, dus voorbij de Columbusstraat, werd het Waaigat nog veel breeder en strekte zich oudtijds zelfs over het grootste deel van het Damplein uit, misschien zelfs tot dicht bij *het Steenen Padt*. Met uitzondering van het Damplein is dit gedeelte van het binnenwater gedempt na 1862, toen de vestingmuren gesloopt werden.

Wat de lengte betreft, kan men zich geen betere voorstelling maken hoeveel verder dan nu zich het Waaigat naar het Oosten uitstrekte, als men weet, dat bij den bouw van de R. K. Kerk van Pietermaai tusschen de jaren 1870 en 1880 men geen terrein, maar alleen een groot watervlak ter beschikking had. De geheele kerk is in het water gebouwd. Ook nog tijdens den kerkbouw, besloeg het Waaigat de geheele koraal langs de Noordzijde van de kerk tot aan de achterzijde van de Pastorie.

Oorspronkelijk was het Waaigat voor het grootste gedeelte omzoomd met mangrove (mangel) boschjes (*Rhizophora mangle*), gelijk men nu nog langs de Zuidzijde van het Rifwater vindt.

* * *

De eerste maal dat de naam van „ALTENA" in de geschiedenis van ons eiland vermeld wordt, is in het jaar 1673 bij den aanval der Franschen onder de BAAS, den Gouverneur van het eiland Martinique. Dat was tevens de allereerste vijandelijke aanval, die ons eiland na de verovering in 1634 te doorstaan had.

Men kan de uitvoerige bijzonderheden over dezen aanval lezen bij J. H. J. HAMELBERG, *De Nederlanders op de West-Indische Eilanden* dl. I. p 46-53. -Deze schrijver heeft voor zijn verhaal al de bijzonderheden geput uit het authentiek journaal van den toenmaligen Gouverneur van Curaçao JAN DONKER. Wij zullen er alleen datgene *verkort* uit overnemen, wat voor ons beperkt doel noodzakelijk is.

De 13e Maart 1673 kwam eerst van de Oostpunt, later ook van de plantage Sint Jorls bericht dat een Fransche vloot in aantocht was. In de veronderstelling, dat de Franschen een landing zouden beproeven in de baai van St Barbara, zond de Gouverneur een compagnie gewapende burgers daarheen om die landing te beletten en wanneer zulks onmogelijk bleek, dan al retireerende op den terugtocht alle langs den weg liggende plantage-gebouwen in brand te steken en te vernielen. —Den volgenden dag begon de vijand zijn troepen daar aan land te zetten. Doch kort daarop vertoonde zich de vloot in het gezicht van de stad, alsof zij den ingang der haven wilde forceeren. Maar de Gouverneur liet zich niet door die schijnmanoeuvre misleiden en zond opnieuw bericht naar Sta. Barbara om nog meer aan te dringen op het vernielen der plantagegebouwen. Nog uitgebreider en nog strenger maatregelen werden genomen. DONKER zond eenige ruiters naar het *Ruiter*- en het *Jodenkwartier* (1), naar Piscadera en St. Michiel om ook daar overal alle gebouwen „klein of groot, woon- of negerhuizen, geen uitgezonderd" in brand te steken en aan alle boeren te gelasten hun vee en slaven naar de stad en in het fort „Amsterdam" op te drijven. — Weldra keerde de vijandelijke vloot weer in de richting van Sta Barbara terug. Kort na den middag zag men op verschillende plaatsen in het Oostdistrict rook opstijgen als een bewijs, dat onze troepen de landing van den vijand niet hadden kunnen beletten en dat het bevel van den Gouverneur om de plantagegebouwen in brand te steken, reeds werd opgevolgd. — Ten drie uur in den namiddag kwamen alle ruiters van de buitenposten terug met de tijding dat de vijanden reeds naar het Ruiter- en Jodenkwartier onderweg waren.

In den morgen van Donderdag 16 Maart zouden juist eenige ruiters en 30 matrozen het fort uittrekken om de positie van den vijand te gaan verkennen, toen opeens een wapenkreet uit het fort opsteeg. De reden hiervan was, dat de wachtposten op den vestingmuur de vijandelijke troepen bij „ALTENA" en op het „STEENEN PADT" zagen opmarcheeren en al meer en meer naderbijkomen. — Iedereen betrok nu zijn post en uit het kanon op het fort werd eenige schoten op den vijand gedaan, waarvan men wèl vermoedde, dat ze raak waren geweest, want de vijand retireerde en verschool zich in de mangroveboschjes langs het strand.

Verdere bijzonderheden laten we achterweg als voor ons doel van geen belang. — Tot geruststelling onzer lezers en bevrediging hunner nieuwsgierigheid kunnen we echter meedeelen, dat deze aanval der Franschen op niets uitliep. Op Zondag 19 Maart scheepte zich het vijandelijke leger aan de Caracasbaai en Sta. Barbara weer in en vertrok de vloot weer naar Martinique.

(*Slot volgt.*)

(1) Het RUITERKWARTIER moet men zoeken in het Oostdistrict ter plaatse waar nu de plantages *Bever, Suikertuintje, Jonchi, Bloemhof, Rust* en *Groot Kwartier* liggen. Het JODENKWARTIER omvatte de streek rondom het Schottegat, nu ingenomen door de plantages *de Hoop, Bleinheim*, het Jodenkerkhof *„Bethaim"* en *Heintje Kool*.

Artikel 30a. Het is verboden, zonder voorafgaande toestemming van het plaatselijk Hoofd van Politie, in een bedrijf eenige inrichting in werking te hebben, welke voor derden gevaar, schade of hinder kan veroorzaken of voor de gezondheid nadeelige of kwalijk riekende gassen of lucht uitlaat of verspreidt.

De bestuurder van het bedrijf is verplicht op eerste aanzegging door of namens het plaatselijk Hoofd van Politie deze inrichting buiten werking te stellen.

Welke keur zonder hoofdelijke stemming wordt aangenomen en vastgesteld.

Bij de behandeling van het 2e punt der agenda, vinden de leden aanleiding om de navolgende aan- en opmerkingen te maken:

Het lid Dussenbroek stelt voor om met de behandeling te wachten tot na de komst van Zijne Excellentie den Gouverneur, om hem tijd te geven om het ontwerp-begrooting in studie te kunnen nemen.

De Voorzitter wijst er op dat zulks niet mogelijk is, daar de indiening reeds den 15n dezer, bij den Gouverneur had moeten geschieden, zoodat niet langer ermee gewacht kan worden.

Bij den post overdrachtsbelasting, zegt het lid Dussenbroek, dat het hem bekend is, dat er soms belasting wordt geheven over een hooger bedrag dan de werkelijke verkoopwaarde der onroerende goederen, hij wenscht te weten krachtens welke bepaling dit geschiedt,

De Voorzitter zegt hierop, dat deze afwijking van de verkoopwaarde geschiedt krachtens wettelijke bepaling, wanneer vermoed wordt dat de verkoopwaarde lager is gesteld dan de werkelijke waarde van het onroerend. Verder dat in dergelijke gevallen de aanslagwaarde beschouwd wordt als een meer reeele waarde te zijn en de heffen n ar die waarde geschiedt.

Bij de post „Inkomsten-belas ing", zegt het lid Arends, dat deze geraamd is op fl 300.000, terwijl hij meent dat de Maatschappij alleen, een half millioen aan deze belasting moet betalen

De Voorzitter antwoordt hierop, dat de heffing op de Maatschappij geschied, over gemiddelde winsten gemaakt over de twee voorgaande jaren. Spreker meent, dat waar deze winsten nu reeds met een groot bedrag gedaald zijn, verwacht kan worden, gelet op de malaise die thans in deze industrie heerscht, en waar nog geen sporen zijn waar te nemen, dat eene opleving spoedig zal intreden, nog meer zullen dalen.

Bij den post „hondenbelasting" vraagt het lid Dussenbroek of er de hand streng aangehouden wordt; waarop de Voorzitter antwoordt, dat dit met alle gestrengheid geschiedt.

Bij den post „dienstverleening van de ambtenaren en hulpambtenaren van den Burgelijken Stand" zegt het lid Arends, dat wanneer verwacht wordt, dat aan vergoeding aan die ambtenaren in 1933 een bedrag van f 400,— zal moeten worden uitgekeerd, dat dan op een inkomen van dit middel van het dubbele gerekend zal kunnen worden, immers die ambtenaren krijgen 50% van deze inkomens.

Waarop de Voorzitter antwoordt, dat dit bedrag de juiste ontvangsten in 1931 aanwijst, trouwens bijna alle posten in deze begrooting zijn getoetst aan de werkelijke ontvangen bedragen in 1931. Zou dit middel hooger gesteld worden en blijkt het achteraf dat deze post minder opgebracht heeft, dan zou dat z.i. een schade post worden van het verschil in de raming en de werkelijke ontvangen bedragen. Verder dat de uitgaven wegens vergoeding aan die die ambtenaren zoo genomen zijn, om bij geval veel huwelijken na bezette tijd gesloten zouden worden, geen vrees zou hoeven te ontstaan voor overschrijding van dezen post op de begrooting van uitgaven, dus om voor alle eventualiteit klaar te staan.

Het lid Dussenbroek aan het eind der begrooting, zegt dat hij benieuwd is, waar die f. 700.000 welke Aruba in 1933 over zal houden, naar toe zal gaan, en vraagt verder of men op Curaçao nog niet voldoende mooie wegen heeft. Hij wenscht niet dat de ups voor Aruba en de downs voor Curaçao zouden komen.

Waarna de begrooting in haar geheel wordt aangenomen zooals zij ter tafel is gebracht.

Bij de rondvraag zegt het lid Dussenbroek, dat hij uit de couranten gelezen heeft over verlaging der duurtetoeslag of bijslag voor ambtenaren en merkt daarbij op dat z. i. de levenstandaard op Aruba van dien aard s, dat de ambtenaren op Curaçao en Aruba niet over een zelfden kam geschoren kunnen worden, aangezien de levenstandaard op het laatste wel 2 á 3 maal zoo duur is als het eerste. Spreker wenscht voor te stellen, om de bestaande maatstaf voor Aruba te handhaven.

De Voorzitter antwoordt hierop, dat de salarieering van de ambtenaren een materie is die door het Hooge Bestuur bij kolonie bij verordening geregeld wordt. Verder dat dit onderwerp niet door den Raad van Politie ter tafel gebracht kan worden, daar het geheel buiten het kader zijner werkzaamheden valt, de Raad kan alleen op de wenschelijkheid daarvan wijzen. Spreker geeft verder toe dat de levenstandaard op Aruba geenszins gedaald is.

Het lid Arends terugkomende tot wat in de vorige vergadering gesproken is over bouwfonds, waarbij gezegd wordt dat Aruba 2/3 van dit fonds gekregen heeft, meent dat zulks niet juist is, daar de werken in den brief van Z. E. den Gouverneur genoemd, met uitzondering van het voorste gedeelte van de pier en de waterleiding, geheel door Aruba betaald zijn geworden en de uitgaven gedaan voor die werken, geheel voorkomen op de begrooting van uitgaven van Aruba, zoodat het bedrag dat voor die werken is uitgegeven niet gezegd kan worden te zijn verkregen uit het bouwfonds.

De Voorzitter antwoordt, dat het lid Arends hem verkeerd begrepen heeft, dat hij bedoeld heeft dat Aruba, behalve wat op zijn begrooting gestaan heeft, nog die werken gedaan heeft gekregen en dat die werken beloopen hebben bij de f 2000.000, welke uitvoering uit dit fonds bekostigd zijn.

Het lid Arends vraagt den Voorzitter of hem iets naders bekend is van de waterleiding, waarop deze antwoordt, dat hem nog niets bekend is.

Verder vraagt het lid Arends, hoe het met de telefoon voor de buitendistricten gesteld is.

De Voorzitter antwoordt dat alle nummers op het schakelbord bezet zijn en dat voorloopig de buitendistricten zonder verbinding zullen moeten blijven, zoolang er niet over een grooter aantal nummers op het schakelbord beschikt kan worden.

Het lid Dussenbroek vraagt den Voorzitter of hij gemerkt heeft dat gesprekken zeer duidelijk afgeluisterd kunnen worden. Waarop de Voorzitter antwoordt dat zulks aan de bediening te wijten is, waarover overigens niet te klagen valt.

Het lid Arends merkt hier op, dat vroeger toch de bedoeling was. dat er ook op Sint Nicolaas een schakelbord zou komen, zoodat belanghebbenden zich op de telefoon zouden kunnen laten aansluiten.

De Voorzitter zegt hierop, dat dit plan losgelaten is, daar het er niet meer zoo rooskleurig als vroeger is,

Het lid Arends meent dat het toch loonend zou zijn.

De Voorzitter zegt hierop toe, de noodige besprekingen met het Hoofd van deze tak van dienst te zullen voeren, om te zien in hoeverre dit plan uitvoerbaar is.

Hierna gaat de Raad op verzoek van het lid Dussenbroek over tot een gesloten vergadering, na eerst de huwelijksbus te hebben opengemaakt en bevonden wordt in te houden een bedrag van f. 189.59, welk bedrag aan den Administrateur van de Armenkas wordt afgedragen.

Verloofd

G. van der Weide

EN

J. Boelhouwer.

Curaçao, 28 Februari 1932.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij nietplaatsing nimmer teruggegeven.

Z. Eerwaarde Heer.

In de „Amigoe" van Zaterdag 13 Februari komt onder rubriek „Berichten" o.a. voor, den radio omroeptijd door het M. S. Colombia, waarbij medegedeeld wordt, dat uitgezonden zal worden op een golflengte van 250 Meter (200 kilo cycles).

Ik wil echter Uwe aandacht vragen voor het volgende naar aanleiding van dat berichtje.

Tusschen het begrip golflengte en 't aantal cycles (perioden) of kilo cycles (kilo perioden) bestaat een zeker verband, geformuleerd als volgt:

$$\lambda = \frac{\text{lichtsnelheid}}{\text{frequentie.}}$$

Waarin:

λ = Golflengte in Meters.

lichtsnelheid = 300000 K M p. sec of 300 000 000 Meter p. Sec.

Zijn van deze formule, zooals in ons geval.

2 grootheden bekend, dan is de derde eenvoudig te berekenen.

De formule gaat dus over in:

$$250\ (M) = \frac{300\,000\,000\ (M'\text{p. sec) of}}{\text{freq}}$$

$$\text{freq} = \frac{300\,000\,000}{250} = 1200000 \text{ Cycles p. Sec.}$$

Daar nu 1000 Cycles p. Sec. = 1 kilo cycle p. Sec. behoort dus bij een golflengte van 250 Meter een frequentie van 1200 kilo cycles, dus niet va- 200. Zooals aan de Amigo (abusievelijk?) is opgegeven.

Hopende U hiermede van dienst te zijn geweest teeken ik met beleefde groeten.

Hoogachtend

J. A. TAX.

N. I. G. M.

Boekbespreking.

ROMANS VAN AVONTUUR.

Door WILLIAM HOLT:

Bij Den Twaalfden Klokslag. fl 0.45.

Dit is het eerste deeltje, dat verhaalt van de stoutmoedige avonturen van Harold Hunter, edelman in geheimen dienst. Harold Hunter heeft te strijden tegen een organisatie van spionnen, voor een groot gedeelte desperado's voor wie een menschenleven telt voor minder dan niets. De angstige avonturen van den dapperen detective-edelman, die tot in de schuilplaatsen van zijn vijanden weet te dringen houden de aandacht gevangen van het begin tot het einde. Een gezonde griezel-roman. De verdere avonturen van dezen detective worden in de volgende romans van deze serie verteld.

De Geheimzinnige Kamer Van Het Cecil-Hotel. fl. 0.45.

Op het bal bij den Russischen zaakgelastigde wil mên luitenant Vignard en Harold Hunter compromitteeren.

Een Strijd Om Eer En Leven. fl. 0.45.

Na de scène bij den Russischen zaakgelastigde heeft Harold Hunter mademoiselle Vignard als zijn verloofde voorgesteld. Spionnen hebben van Harold's afwezigheid geprofiteerd om een stel geheime stukken op het Ministerie van Buitenlandsche Zaken te stelen

Het Drama Op Het Jacht van den Hertog. fl. 0.45.

Deze roman schildert den strijd tusschen Harold Hunter en den buitenlandschen spionnage-dienst om de gestolen stukken van het Departement van Buitenlandsche Zaken.

Verkrijgbaar bij de

R. K. Boekhandel „ST AUGUSTINUS"

ST. THOMASCOLLEGE Tel. 56.

ST. MARTINUSGESTICHT Brionplein 248

FRATERSHUIS ARUBA FRATERSHUIS BONAIRE.